

Република Србија
Виши суд у Београду
9К бр. 354/18
Дана 25.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Јелене Шкулић, председника већа, и судија поротника Парезановић Драгице и Лазић Вере, чланова већа, са записничарем Христином Иваноски, у кривичном поступку против оптуженог Ђокић Марка, због кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, по оптужници јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кто бр. 312/18 од 08.06.2018. године, која је примљена у суд истог дана, након одржаног јавног главног претреса започетог дана 28.12.2018. године и настављеног дана 26.02.2019. године, 04.03.2019. године и 19.06.2019. године, те настављеног и окончаног дана 11.09.2019. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Ђурчић Зоране, пуномоћника оштећене, адвоката Радошевић Милоша и оптуженог Ђокић Марка са браниоцем адвокатом Симић Синишом, једногласно је донео и дана 25.09.2019. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени ЂОКИЋ МАРКО, [REDACTED],

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 11.02.2018. године, у Београду, [REDACTED]
у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, иако је био

свестан свога дела и хтео његово извршење, лишио живота оштећеног [REDACTED] на тај начин што је својим путничким возилом марке "Фиат Пунто", регистарске ознаке [REDACTED] дошао до испред куће оштећеног на наведеној адреси, када је угледао оштећеног изашао је из свог возила и из пиштоља марке "Црвена застава", модел М-57, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја D-39147 и бројем 39145 на цеви, који је понео са собом, испалио је два пројектила у пределу груди оштећеног и тако му нанео тешке телесне повреде опасне по живот у виду једне прострелине десне половине грудног коша и једне прострелине леве половине грудног коша и трбуха, услед којих повреда је оштећени преминуо, а био је свестан да је његово дело забрањено,

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ,

Па га суд, применом наведене законске одредбе, као и одредби чл. 1, 2, 4, 42, 45, 54, 55 и 63 КЗ,

ОСУЂУЈЕ

на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну затвора му се урачунава време проведено у притвору почев од 11.02.2018. године, 23.30 часова, када је лишен слободе, па до даље одлуке суда.

На основу чл. 87 КЗ, према оптуженом Ђокић Марку, са личним подацима као претходно, изриче се:

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

и то: једног пиштоља марке "Црвена застава", модел М-57, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја D-39147 и бројем 39145 на цеви.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећена Гордана Живановић упућује се да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, оптужени Ђокић Марко се ослобађа од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужницом јавног тужиоца ВЈТ у Београду КТО бр. 312/18 од 08.06.2018. године, која је примљена у суд истог дана, оптуженом Ђокић Марку стављено је на терет да је учинио кривично дело убиство из члана 113 КЗ.

Заменик ВЈТ у Београду је у завршној речи коју је предала у суду и у писаној форми навела да је након доказа изведених на главном претресу тужилаштво становишта да је оптужени Ђокић Марко извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ, на начин како је то описано у оптужници. Наиме, оптужени Ђокић Марко је признао да је дана 11.02.2018. године у Београду, Калуђерици [REDACTED] [REDACTED] о 14,00 часова, лишио живота оштећеног [REDACTED] на тај начин што је својим возилом дошао до куће оштећеног, када га је угледао изашао је из возила и након краће вербалне расправе, из пиштоља који је претходно понео из своје куће, испалио два пројектила у груди оштећеног, наневши

му тешке телесне повреде од којих је оштећени преминуо. У својој одбрани оптужени је навео да је најпре дошло до вербалног сукоба, а поводом непријатне саобраћајне ситуације, али је негирао постојање било каквог физичког контакта тј. сукоба са оштећеним, с обзиром на то да се удаљио са лица места када је оштећени потрчао ка возилу којим је он управљао. Пошто се све дешавало на удаљености од око 200 метара од куће оптуженог, оптужени је отишао до своје куће, из јакне узео пиштољ, који је наводно нашао у контејнеру, у који је ставио 3-4 метка, али није наишао на оштећеног, због чега је пиштољ вратио на место са којег га је претходно узео. Током дана, по повратку из кладонице, оптужени се поново сусрео са оштећеним који је био у аутомобилу, кренувши у рикверц ка њему након што су се мимоишли. Поново је отишао до своје куће, узео пиштољ и у међувремену схватио о коме се ради, односно да оштећеног зна из краја као проблематичног. Оптужени је кренуо ка кући оштећеног где га је затекао, при чему је оштећени гестикულიрао да стане и све му је указивало да хоће да испровоцира физички сукоб, док оптужени све време покушава са њим да започне разговор. Оптужени је приликом изласка из аутомобила извадио пиштољ, а када је оштећени то уочио, није се зауставио већ се и даље кретао ка оптуженом говорећи му: "Пуцај пичко". Тада је оптужени пиштољ репетирао, а затим испалио најпре један, а затим и други метак, не зна где га је гађао, јер раније није руковао пиштољем. Објаснио је да је први пут пиштољ узео из страха пошто је раније добио батине у свом дворишту, а да је други пут узео пиштољ како би решили проблеме, сматрајући да са оштећеним не може да се евентуално сусретне "голорук", односно бојао се физичког напада од стране оштећеног и, како је то сам навео, како би био равноправан у односу на њега. Целокупна одбрана оптуженог своди се на то да је такво његово стање резултат афективног реаговања, а у које стање је доведен управо понашањем оштећеног. Међутим, из налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман произлази да се оптужени у време извршења кривичног дела налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, као и да су његове способности схватања дела, као и могућности управљања поступцима биле смањене до степена битног, али не и битно. Дакле, није се радило о стању јаке раздражености, односно оптужени кривично дело није извршио као реаговање под утицајем јаке раздражености, а обележја његове личности по квалитету, интензитету испољавања нису излазила из подручја нормалности. Саму ситуацију која је претходила критичном догађају, оптужени није успео да разреши на адекватан и рационалан начин, при чему је дошло до наглог пораста већ присутне емоционалне напетости. Имајући у виду све наведено, заменик јавног тужиоца сматра да се у радњама оптуженог стичу сва законска обележја кривичног дела убиство из члана 113 КЗ, односно да је оптужени предузео радњу уперену на лишавање живота оштећеног, односно дошао до куће оштећеног, где, када је истог угледао, у њега уперео пиштољ који је претходно понео са собом и испалио у оштећеног два пројектила и то у предео груди, наневши му тешке телесне повреде опасне по живот, а што је за последицу имало наступање смрти, те да је исти био свестан противправности, забрањености дела, поступајући са директним умишљајем. Током поступка није утврђено да је оптужени био изложен нападу од стране оштећеног који се може сматрати стварним и противправним, односно није доказано да се оптужени понашао на описани начин како би од себе напад одбио тј. да је овакво његово понашање било неопходно потребно, због чега је и предложила суду да га огласи кривим за извршено кривично дело, ценећи при томе све околности под којима је дело учињено, а нарочито чињеницу да се ради о осуђиваном лицу, од којих се једна од ранијих осуда односи на кривично дело са елементима насиља, што указује на његову склоност ка вршењу кривичних дела, као и да је сам начин извршења кривичног дела довео до узнемирења јавности, с обзиром на то да је оптужени на јавном месту, у насељеном месту, на улици испред капије дворишта куће у којој је оштећени становао са

супругом и децом, из пиштоља два пројектила испалио у предео грудног коша оштећеног, а што је све изазвало узнемирење станара из суседних кућа и њихову несигурност, чиме је исказао нарочиту упорност, дрскост и безобзирност у намери постизања жељене последице, те осуди га на казну по закону.

Пуномоћник оштећене у својој завршној речи у свему се придружио завршној речи заменика јавног тужиоца.

Окривљени Ђокић Марко је, *приликом саслушања пред ВЈТ у Београду дана 13.02.2018. године*, навео да се у јутарњим сатима дана 11.02.2018. године у [REDACTED] након повратка из продавнице, враћао према својој кући и налазио у свом возилу марке "Фиат пунто", беле боје, регистарских ознака [REDACTED]. Кретао се Улицом [REDACTED] смера Лештана према граду. Код скретања у његову Улицу [REDACTED] приметио је возило како излази из његове улице, успорио је кретање својим возилом и сачекао да види где ће да иде, да ли ће то возило да скрене лево или десно. Када је видео да возило скреће десно, окривљени је својим возилом морао да направи мали маневар како би га избегао. Тада није видео ко је у колима, али сећа се да је возило било марке "Голф 2", плаве боје. Својим возилом он (особа за коју није окривљени није видео ко је) скренуо је десно односно кренуо је у рикверц, а окривљени је успорио возило како би видео где намерава даље да крене. Окривљени тада особу која је управљала тим возилом није ни погледао, можда је направио неку гримасу због тога што није дао мигавац, што је претпоставља њега увредило, па је својим возилом кренуо за возилом окривљеног, али тада до неког конфликта међу њима није дошло. Када је окривљени видео да се он својим возилом креће иза возила окривљеног, сматрао је да га је то друго возило "јурило" и да је то због дешавања у кривини. Окривљени је зауставио своје возило и оштећени је такође зауставио своје. Возила су зауставили у улици окривљеног, једно поред другог, окривљени је отворио прозор са возачеве стране, а оштећени са сувозачеве стране, те оштећени га је тада питао: "Да ли ме знаш, па ме зато гледаш?". Окривљени мисли да му је одговорио: "Па можда, да ли знаш ти мене?" али без намере да са њим улази неки конфликт. Наведеном приликом окривљени је био сам у возилу, а у возилу оштећеног се на сувозачевом месту налазио неки човек, али није стигао да га види. На одговор окривљеног, оштећени му је рекао: "Ево сада ћемо да се упознамо" и изашао је из возила са свог места возача. Окривљени је тада убацио возило у прву брзину, дао гас, мало се одмакао и рекао му нешто у смислу "Шта ти је", даље се не сећа шта је говорио, али се сећа да није желео да се свађа. Међутим, оштећени је трчећи кренуо према возилу окривљеног, окривљени је дао гас и удаљио се. Све се то дешавало на око 200 метара удаљености од куће окривљеног. Када је окривљени ушао у кућу, отишао је у своју собу, из јакне узео пиштољ, мисли "тетејац", ставио у њега три, четири метка и изашао напоље на улицу, али оштећеног није било, иако је пре тога у свом возилу био испред његове куће јер га је окривљени видео са прозора своје собе. Окривљени је поново сео у возило и кренуо да га тражи по његовој улици, али га није нашао, па се вратио у кућу и оставио пиштољ у јакни одакле га је и узео. Не зна колико је тачно било сати када се све то дешавало, мисли да су, као што је већ рекао, били јутарњи сати, негде око 10,00 часова. Након овога, окривљени је дошао кући, доручковао и својим возилом отишао у кладионицу "Моцарт" која је 3-4 аутобуске станице удаљена од његове куће. У кладионици је срео другара [REDACTED] чије ближе податке не зна, али који је често ту присутан. Мисли да се у кладионици задржао око сат времена. Из кладионице је сам својим возилом кренуо кући и мисли да је око 13,50 часова у Улицу [REDACTED] поново видео возило оштећеног односно да су се њиховим возилима мимоишли. Обојица су своја возила зауставили, окривљени је у ретровизору видео да је оштећени кренуо у рикверц, одмах му је било јасно да је у рикверц кренуо због њега. Окривљени је тада дао пун гас, брзине

30-50 км/час, можда и мало брже, и отишао до своје куће. Док се кретао ка својој кући, возило оштећеног није видео. Приликом повратка кући видео је возило оштећеног и зна да је то било његово возило пошто је упамтио да је то возило марке "Голф 2", плаве боје. Међутим, овај пут није видео да ли је са оштећеним још неко лице било у возилу, мисли да је возилом управљао оштећени. Своје возило је паркирао на улици испред своје куће и након уласка у кућу, поново је отишао у своју собу и из јакне, где га је претходно оставио, узео пиштољ и кренуо напоље јер је оштећеног очекивао испред куће. Међутим, како је у међувремену повезао и посумњао о којој особи се ради, помислио је да станује код њега у крају, својим возилом је кренуо према кући особе за коју је мислио да вози поменутог "Голфа". Оштећеног је видео у дворишту, као и његово паркирано возило, оштећени је видео његово возило и њега, па му је рукама показао да стане. Гестикулација тела оштећеног је указивала да он хоће са њим да се бије, окривљени му је рекао: "Дошао сам да попричамо", оштећени није реаговао и ћутао је, али је ишао према окривљеном. Оштећени је отворио капију свог дворишта, док је окривљени приликом изласка из кола извадио пиштољ. Када је оштећени видео пиштољ мисли да му је рекао: "Па је л' ти мислиш да се ја плашим пиштоља", ишао је ка окривљеном, а окривљени је ишао уназад, говорио му да стане, оштећени му је два пута тако рекао: "Пуцај пичко", окривљени је репетирао пиштољ и према оштећеном испалио један метак. Оштећени је и даље ишао ка њему и окривљени је тада испалио други метак. Пре овога никада није руковао пиштољем. Не зна где је гађао када је та два пута пуцао. Након овога оштећени је пао, окривљени се вратио у своје возило и одвезао се са лица места. Занимало га је у каквом је стању оштећени и надао се да ће да преживи. Када је сазнао да је оштећени преминуо, окривљени је са оцем отишао и пријавио се радницима полиције. Према његовом мишљењу, Улице [REDACTED] и [REDACTED] нису широке улице, на коловозу има и паркираних возила, као ни Улица [REDACTED]. Оба пута када се својим возилом мимоилазио са возилом оштећеног, није било саобраћаја, односно није било других возила. Окривљени први пут није препознао оштећеног и када је видео његово возило паркирано у дворишту и њега, потпуно је схватио да га од раније зна из краја. Међутим, пре овог догађаја раније никада нису контактирали, окривљени оштећеног јесте у крају примећивао, а да ли је и оштећени њега, то не зна. Када је окривљени први пут ушао у кућу и узео пиштољ, у кући се налазила само његова мајка. Пиштољ је месец дана пре тог догађаја нашао у контејнеру и не зна из ког разлога га је понео са собом. У пиштољу, када га је пронашао, било је 6 метака. Пиштољ је држао у цепу од јакне јер је сматрао да га је на тај начин сакрио. Пре него што га је ставио у јакну, пиштољ је расклопио, па су шаржер и меци били у другом цепу од јакне. Окривљени је из страха, мислећи да ће оштећени доћи до његове куће, први пут отишао и узео пиштољ, пошто је пре неколико година у свом дворишту добио батине. Када је приликом повратка из кладонице поново видео возило оштећеног и кад је из своје куће, мисли да тада није било никога у кући, поново узео пиштољ и кренуо да тражи оштећеног по крају, окривљени је све то радио у намери да реше проблем, али је сматрао да не може да оде голорук, пошто је, према његовом мишљењу, оштећени хтео физички да се обрачуна са њим и из тог разлога је поново узео и понео пиштољ. Окривљени је проблем је хтео да реши пошто је сумњао о коме се ради, па да не би дошло до неког већег проблема приликом њиховог евентуалног будућег сусрета. Иначе, окривљени је увек волео да одмах реши своје проблеме и намеравао је да то уради разговором, а пиштољ је понео пошто је видео да оштећени не жели да разговара, па да ће прихватити разговор када буде видео пиштољ. У улицу оштећеног је дошао пошто га је, како је већ објаснио, знао из краја. Возило оштећеног је било паркирано у дворишту и окривљени је тада био сигуран да је то та особа, а оштећени се налазио на степеницама своје куће, када је окривљени дошао. Окривљени му се, приликом доласка својим возилом, није обраћао, већ га је оштећени сам видео и

показао руком да стане, па је оштећени кренуо према њему. Пиштољ је претходно држао на месту сувозача у свом возилу, када је излазио, окривљени га је одатле узео и држао га у десној руци. Кола окривљеног су била паркирана непосредно испред капије оштећеног, а када је оштећени кренуо према окривљеном са његових степеница, мисли да је био на растојању од 10 метара и то растојање се временом све више смањивало. Све време су били окренути један према другом лицем у лице. Када је окривљени први пут пуцао према оштећеном, то је било на растојању, према његовом мишљењу, око два метра, оштећени ништа није рекао већ је и даље ишао према окривљеном и окривљени је одмах пуцао други пут и то је, према његовом мишљењу, било исто око два метра јер се окривљени кретао уназад. Када је окривљени други пут пуцао у правцу оштећеног, оштећени је тада пао и није ништа рекао. Оба пута када је пуцао, видео је где пуца односно да пуца у оштећеног. Када му се оштећени обраћао пре него што је пуцао, окривљени му ништа није одговорио. Окривљени јесте рекао да никада није руковао пиштољем, али како је гледао филмове и као дете се играо пластичним пиштољима, знао је да извади шаржер, метке, да их поново врати и да пуца из пиштоља. Приликом доласка окривљеног у улицу оштећеног и одигравања целог тог догађаја, окривљени није видео да је неко лице било присутно, можда је неко видео са прозора куће јер је то улица у којој се налазе стамбене куће, као и у целом крају. Након тога, окривљени је својим возилом отишао на [REDACTED], а око мисли 18,00 часова, пиштољ је оставио на греди у бараци његовог ујака [REDACTED] не зна како се зове улица. До [REDACTED], а затим [REDACTED], ишао је својим возилом где га је оставио, па је до [REDACTED] ишао пешке, а од [REDACTED] до [REDACTED] је ишао таксијем. Док није оставио пиштољ код [REDACTED] држао га је код себе у јакни и није се видео. Шаржер је из пиштоља извадио и ставио га у џеп од јакне како не би себи наудио. Када је оставио пиштољ у [REDACTED] од свог ујака, он је остао расклопљен, телефоном је контактирао са својим оцем [REDACTED] рекао му где се налази и након његовог доласка, око мисли 22,00-23,00 часа, отац му је рекао да је оштећени преминуо. Опојну дрогу, марихуану, користи од своје 15. године са прекидима, односно није је користио од 18. до 23. године када је поново почео и од тада је користи сваки дан у количини од 1-2 грама дневно. Критичног дана, када се тај догађај десио, окривљени марихуану није користио. Другу врсту опојне дроге никада није користио. Алкохол је последњи пут користио пре седам година. Марихуану сматра неком врстом лека јер га „смирује“. Жао му је што се све то догодило. Пиштољ је узео како би, према његовом мишљењу, могао да буде равноправан у односу на оштећеног. Пиштољ је употребио из разлога што се оштећени примицао према њему. Не може да опише то осећање које га је навело да га употреби. Када је рекао да оштећеног познаје из виђења, мисли да га је раније виђао у крају и од других је раније сазнао да је био на ратишту. Није хтео никога да убије, већ је мислио да може тако да реши проблем, тако што ће се оштећени од пиштоља уплашити. *Приликом саслушања на главном претресу дана 28.12.2018. године*, оптужени [REDACTED] је навео да у свему остаје при одбрани коју је дао приликом саслушања у тужилаштву, али има утисак да није био схваћен како треба. Тога дана отишао је ујутру у продавницу, а када се вратио из продавнице, дошло је до мимоилажења његовог и аутомобила оштећеног, оштећени је нешто видео да је оптужени нешто показао, што оптужени није учинио, окренуо се и кренуо за оптуженим, сустигао га је. Оптужени је видео да су у ауто оштећеног двојица, тј. покојни и још један. Оштећени га је јурио, када га је сустигао, питао га „Да ли ме знаш па ме гледаш“, „сад ћемо да се упознамо“, а оптужени му је претходно рекао: „Можда, не знам, можда се знамо“, оптужени је то урадио са осмехом. Тада је оштећени изашао из возила, оптужени је мислио да ће да га бије. Оптужени се прво удаљио колима, а онда се кроз прозор обратио и рекао: „Шта ти је“, када је оштећени потрчао за њим, није стигао до врата, оптужени је дао гас и удаљио се одатле, отишао је кући и видео оштећеног кроз прозор, а онда је узео пиштољ, изашао и видео да га

нема. Пиштољ је понео са собом, отишао, а после неког времена опет се вратио кући и пиштољ оставио код куће, након тога је отишао до кладонице, где се једном пријатељу, [REDACTED] пожалио и рекао да не зна шта да ради, мислио је да ће оштећени опет доћи. Затим су се оптужени и оштећени поново срели, отприлике 2 сата од првог сусрета, видео је да је оштећени кренуо аутом у рикверц, после чега је оптужени отишао кући, узео поново пуштољ, видео је да хоће да се обрачуна са њим. Оптужени није хтео да употреби пиштољ, хтео је само да га заплаши. Из куће је изашао са пиштољем, али оштећени није био ту, али је отприлике у том тренутку схватио да ће морати да понесе пиштољ са собом. То је урадио из страха. Кренуо је код другара, пролазио је поред куће оштећеног, видео је ауто, а у том тренутку он је кренуо да улази у своју кућу, пењући се уз степенице, међутим, да ли је чуо ауто или шта, окренуо се и видео оптуженог. Како је оштећени нагазио на прву степеницу, стао је, полуокренут, као да је чекао ко ће да наиђе улицом. Када је видео да је то оптужени, махао је десном руком и показао му да стане. Оптужени је стао, изашао из кола да попричају, а оштећени како је нешто носио у рукама, бацио је то и ослободио руке, оптужени није стигао ни да се врати у кола, оштећени је изашао кроз капију и ишао ка њему, мисли да је чак успео и да затвори капију, ишао је ка њему, оптужени је у том тренутку извадио пиштољ, који је претходно држао у цепу. Кретао се уназад и рекао оштећеном: „Стани, 'ајде да попричамо“, „Стани, пиштољ је прави“, он није реаговао на пиштољ. Рекао је нешто у смислу „Мислиш да ћу да се уплашим од пиштоља“, додао је „Сад ћу да ти га набијем, 'ајде пуцај“, свашта нешто. Оптужени се кретао уназад 7 до 8 метара, односно мисли 5 метара минимум, видео је да хоће да му се баци на пиштољ, из страха је притиснуо пиштољ, не зна колико пута, оштећени је пао, а оптужени је сео у ауто и отишао са лица места. Надао се да ће преживети, а када је сазнао да је преминуо, око 7-8 увече, отишао је у полицију и пријавио се. Свестан је своје кривице, убивши оштећеног, завио је две породице у црно. Мислио је да ће да га саслуша. Иначе, оптужени је као клинац умео да борави у улици оштећеног. Знао је да је опасан човек. Када је извадио пиштољ из цера, држао га је у десној руци уперен ка доле, а онда је кренуо да шкљоца у намери да он види да је пиштољ прави. Када је оштећени већ кренуо да му прилази, оптужени се кретао уназад и у једном тренутку је мислио да ће пасти, на око метар, метар и по од оштећеног подигао је руку и уперио пиштољ ка оштећеном. Оштећени је пао испред аутоа оптуженог, а ауто оптуженог је био у равни са великом капијом, поред ње има и мала капија кроз коју је оштећени претходно изашао, прошао поред целом дужином аутоа оптуженог, а оптужени се у односу на његов ауто налазио између предњих и задњих врата, у тренутку док је оштећени излазио из дворишта, а у моменту пуцања био је од свог аутоа удаљен метар - метар и по. Велика капија је била затворена и оптуженом није било јасно зашто он није изашао кроз ту велику капију јер му је била ближа, није о томе размишљао у том тренутку, сваки дан размишља о томе па је дошао до тога. Оптужени не може да објасни какав је то осећај, то уопште није пријатан осећај, поготову када је видео да оштећени не реагује на пиштољ. Оштећени је крупнији од њега, оптужени је висок 180 цм и у то време је имао 75 кг. Није његов страх тек тако, још док је био клинац, чуо је неке ствари. Чуо је да је оштећени избо неког човека, да је некога убио и да је био на ратишту. У вези са делом његовог исказа из истраге где је навео да при сусрету са оштећеним је „можда направио неку гримасу“, оптужени је изјавио да је то његово мишљење, размишљао је о томе што се десило, па је дошао до тога да је направио неку гримасу у смислу „једва се мимоиђосмо“. Те улице где су се сретали су прометне, а што се тиче улице у којој је оштећени становао, она је можда мање прометна од улице у којој оптужени станује. Оптужени тај пиштољ није набавио, имао га је у кући, не зна одакле пиштољ у његовој кући, мисли да је био у власништву покојног оца. Пиштољ је стајао у орману у спаваћој соби његових родитеља, у којој јакни његовог оца. Стајао је расклопљен, шаржер је био извађен, чини му се, мисли да су меци били извађени,

мисли да је убацио метке у оквир и то онда када је дошао први пут и када је мислио да ће да му уђе у кућу. У том тренутку „склопити пиштољ“ за оптуженог је значило да је неки метак убацио у рам, а рам у пиштољ. Меци су били поред шаржера, њих је убацио у шаржер, а шаржер у пиштољ. Играо се као клинац са пластичним пиштољима, није знао нешто да рукује са њим, није ишао у војску, а у том тренутку је успео да склопи пиштољ. Није рекао у истрази да је пиштољ нашао у соби својих родитеља, да не би некога од њих повукао са собом. Када је кренуо ка кући оштећеног, пиштољ му је био у џепу од јакне, зна да је пиштољ извадио из џепа. Као клинци јесу се играли у близини куће покојног, а ту је у близини и продавница где су понекад пили пиво, а зашто би покојни оптуженог дирао без разлога. Никад се нису упознали.

Бранилац оптуженог у својој завршној речи предатој у суду и у писаној форми, навео је да, након анализе чињеничног стања утврђеног изведеним доказима на главном претресу, сматра да је јасно да је критични догађај резултат трагичног сплета околности које су довеле до смрти [REDACTED] за чију се смрт оптужени искрено и неизмерно каје и прихвата одговорност. Оптуженом Ђокић Марку је оптужницом стављено на терет да је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ на тај начин што је дана 11.02.2018. године возилом дошао до куће сада покојног [REDACTED] и када га је угледао, изашао је из возила и испалио [REDACTED] у груди два пројектила из пиштоља, услед чега је он од задобијених повреда преминуо. Изведеним доказима је неспорно утврђено да је неколико сати пре критичног догађаја описаног у оптужници дошло до ситуације у саобраћају која је ескалирала тако да је [REDACTED] аутомобилом по насељу јурио и покушавао да пронађе оптуженог, да је оптужени био у страху да ће га Миловановић у неком тренутку пронаћи и обрачунати се са њим, да је сада покојни [REDACTED] био старији, знатно крупнији и јачи од оптуженог, те да је оптужени дошао до куће [REDACTED] када је он већ био у дворишту, паркирао аутомобил, затворио капију и био на степеништу улаза у кућу, а да се, сада покојни, [REDACTED] када је видео оптуженог вратио до паркираног аутомобила и кроз пешачки део капије изашао на улицу и кренуо према оптуженом Ђокић Марку који је тада извадио пиштољ и пуцао у [REDACTED] који је пао на коловоз где су нађени трагови крви, те да је оптужени Ђокић Марко након ситуације у саобраћају и прогона од стране сада покојног [REDACTED] био у стању „континуиране емоционалне напетости“, те да је при поновном сусрету са [REDACTED] непосредно пре извршеног кривичног дела код њега дошло до „наглог пораста већ присутне емоционалне напетости, чији је психолошки садржај био афект страха средњег интензитета“. Ове одлучне чињенице су у потпуном складу са одбраном оптуженог Ђокић Марка, његовим потпуним и искреним признањем кривичног дела од самог почетка кривичног поступка. Из неспорних чињеница да је [REDACTED] погођен пројектилама када је био у кретању према оптуженом, да је изашао из дворишта и пао поред возила оптуженог када је рањен, да је био знатно јачи и крупнији од оптуженог, те из вештачењем утврђеног психичког стања оптуженог у време тих догађаја, утврђена је одлучна чињеница да је оптужени у време извршења кривичног дела био у посебном психичком стању, да је био застрашен и да је то све условило његово деловање. Кривична одговорност, степен кривице оптуженог Ђокић Марка мора се посматрати кроз интензитет његовог страха када током расправе сада покојног [REDACTED] ни потезање пиштоља није зауставило да иде на оптуженог. Та ситуација (излазак из дворишта, претње и кретање према оптуженом упркос пиштољу) и страх од напада су проузроковали да оптужени испали два пројектила у [REDACTED]. Покушано је током поступка да се утврди интензитет тог страха који је неспорно постојао. Судски вештаци су стандардно обавили свој посао и дали налаз и мишљење. На суду је да тим одлучним чињеницама које су неспорно

утврђене да одговарајући значај при оцењивању степена кривичне одговорности оптуженог. При одмеравању казне суд би требало да има у виду и искрено кајање оптуженог, његов осећај кривице и личне прилике, као и допринос сада покојног [REDACTED] да тај несретни сплет околности ескалира до ових размера и трагичног исхода, као и његово држање након извршеног кривичног дела које је крајње коректно, а кога ће, по мишљењу браниоца, кроз будућност пратити грижа савести што је уопште дошло до тог трагичног догађаја.

Оптужени Ђокић Марко је у својој завршној речи изјавио да се у свему придружује завршној речи свог браниоца и да све што би додао јесте у вези његовог кајања, тако да не би замарао суд. Да може да врати време, сигуран је да не би било тако, жао му је.

Суд је у доказном поступку, проверавајући наводе оптужнице, као и одбрану оптуженог, непосредно испитао сведока оштећеног [REDACTED] те сведоке [REDACTED] као и судске вештаке др Бранка Мандића и Ану Најман, те, на сагласан предлог странака и браниоца, читањем извршио упознавање са садржином: извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београда, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број Кт 100-350/2018 од 11.02.2018. године, записника о увиђају ВЈТ у Београду Ктр бр. 826/18 од 12.02.2018. године, записника о испитивању сведока пред ВЈТ у Београду од 11.02.2018. године, две потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београда, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 12.02.2018. године, потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 13.02.2018. године, вештачење МУП РС, УКП, НКТИЦ, број 234-10289/18 од 13.02.2018. године, извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број Кт 100-363/2018, веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број Кт 100-366/2018, Веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, фотодокументације са ЦД у списима предмета, и то: фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број Кт уписника број 100-350/2018 од 11.02.2018. године и фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број Кт уписника број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, записника о саслушању окривљеног Ђокић Марка пред ВЈТ у Београду од 13.02.2018. године, записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТИЦ, Одељења за физичко хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7152/18 од 19.02.2018. године, записника о испитивању сведока оштећене [REDACTED] пред ВЈТ у Београду од 02.03.2018. године, обдукционог записника Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину од 12.02.2018. године са ЦД, извештаја о хемијско-токсиколошкој анализи Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину од 21.02.2018. године, записника о испитивању сведока [REDACTED] пред ВЈТ у Београду од 08.03.2018. године, записника о испитивању сведока [REDACTED] пред ВЈТ у Београду од 09.03.2018. године, записника о испитивању сведока [REDACTED] пред ВЈТ у Београду од 16.03.2018. године, записника о испитивању сведока [REDACTED] пред ВЈТ у Београду од 21.03.2018. године, записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТИЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7327/18 од 16.04.2018. године, записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТИЦ, Одељења за

физичко хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7326/18 од 16.04.2018. године, налаза и мишљења судских вештака професора др Бранимира Александрића и балистичара Милана Куњадића од 26.04.2018. године, налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића од 22.05.2018. године, налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду од 22.05.2018. године, налаза и мишљења комисије вештака од 28.03.2019. године, копије решења града Београда, Општинске управе Општине Гроцка, Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности од 06.06.2007. године, повеље о одликовању од 16.06.1999. године, те извештаја из КЕ за оптуженог.

Из записника о увиђају ВЈТ у Београду КТР бр. 826/18 од 12.02.2018. године, утврђено је да је увиђај обављен дана 11.02.2018. године, у периоду од 16,35 до 17,15 часова на улици, испред куће у Београду, [REDACTED] у касним послеподневним сатима, време сутона, без падавина и ветра који би евентуално ометали вршење увиђаја. На коловозу улице испред дворишта [REDACTED] наведеној адреси уз леви руб коловоза у смеру према [REDACTED] бчени су трагови црвене боје налик на крв у виду мање локве који је обележен трагом број 1. На травнатој површини која се налази непосредно поред оgrade дворишта куће број [REDACTED] у истој улици у смеру према [REDACTED] уочена је једна чаура ватреног оружја која је обележена трагом број [REDACTED]. На травнатој површини која се налази непосредно поред оgrade дворишта куће број [REDACTED] у истој улици у смеру према [REDACTED] уочена је једна чаура ватреног оружја обележена трагом број 3. На канти за смеће у дворишту куће број [REDACTED] у истој улици уочено је оштећење у виду отвора кружног облика, настало вероватно дејством пројектила ватреног оружја обележено трагом број 4. На канти за смеће у дворишту куће број [REDACTED] у истој улици уочено је оштећење у виду отвора кружног облика, настало вероватно дејством пројектила ватреног оружја обележено трагом број [REDACTED]. У истој улици на зиду куће број [REDACTED] уочено је оштећење на зиду које је кружног облика, настало вероватно дејством пројектила ватреног оружја, обележено трагом број [REDACTED]. У записнику се такође наводи да је након обављеног увиђаја издата наредба да се лице места са свим затеченим траговима фотографише и криминалистичко - технички обради од стране ОКТ ПУ за град Београд, Одељења криминалистичке технике, да се тело покојног превезе на ИСМ ради вршења обдукције и токсикологије, на погодан начин - стерилним штапићем узме подноктни садржај са руку покојног, ради потврде идентитета изврши дактилоскопирање, изузму ДНК трагови са пронађених и наведених предмета и трагова и обаве разговори са затеченим лицима.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 11.02.2018. године, утврђено је да су дана 11.02.2018. године у Београду, [REDACTED] насеље [REDACTED] испред број [REDACTED] прегледом лица места пронађени и фиксирани трагови: траг број 1 - један (1) траг црвене боје налик на крв у виду мање локве пронађен на коловозу улице, испред дворишта куће број 6-А, на наведеној адреси, уз леви руб коловоза, на удаљености од 3,10 м од капије дворишта у смеру улице [REDACTED] те са трага узет узорак на једном стерилном штапићу који се доставља ОКТ; траг број 2 - једна (1) чаура ватреног оружја са ознаком на данцету „14 56“, пронађена на травнатој површини непосредно поред оgrade дворишта куће број 4, на наведеној адреси, на удаљености од 4,75 м од трага обележеног бројем 1, у смеру [REDACTED] која чаура је изузета и доставља се ОКТ; траг број 3 - једна (1) чаура ватреног оружја са ознаком на данцету „ПГ 1958“ пронађена на травнатој површини непосредно поред оgrade дворишта куће број [REDACTED] на наведеној адреси, на удаљености од 10,9 м од трага обележеног бројем 1 у смеру [REDACTED]

која чаура је изузета и доставља се ОКТ; траг број 4 - оштећење у виду отвора кружног облика, које је највероватније настало дејством пројектила ватреног оружја, пронађено на канти за смеће затеченој у дворишту куће број [REDACTED] на наведеној адреси, на висини од 0,94 м, које оштећење је фиксирано размерним фотографисањем; траг број 5 - оштећење у виду отвора кружног облика, које је највероватније настало дејством пројектила ватреног оружја, пронађено на канти за смеће затеченој у дворишту куће број [REDACTED] на наведеној адреси, на висини од 0,95 м, које оштећење је фиксирано размерним фотографисањем; траг број 6 - оштећење у виду удубљења на зиду, кружног облика, које је највероватније настало дејством пројектила ватреног оружја, пронађено на зиду куће број 6, на наведеној адреси, на висини од 1,54 м, које оштећење је фиксирано размерним фотографисањем; траг број 7 - у капели Ургентног центра у Београду затечен је мртав [REDACTED], на болничким колицима, у лежећем положају на леђима, опружених ногу, руку савијених преко стомака (траг број 7/1). Спољашњим прегледом тела покојног уочавају се ране у пределу левог пазуха, десне стране груди и леве стране леђа. Са ране у пределу пазуха узет је неспоран узорак крви на једном стерилном штапићу (траг број 7/2). Са обе руке леша узет је подноктни садржај на два стерилна штапића (траг број 7/3 и 7/4). Са обе руке леша узет је тест на присуство трагова опаљења ватреног оружја, на два лепљива туфера (траг број 7/5 и 7/6). У циљу потврде идентитета, узет је отисак кажипрста десне руке леша; траг број 8 - у гардероби Ургентног центра у Београду преузета је одећа покојног [REDACTED] и то: један (1) џемпер, сиве боје са тегет пругама, без етикете (траг број 8/1), једна (1) мајица кратких рукава, беле боје, без етикете (траг број 8/2), једна (1) јакна сиво-црне боје, са етикетом „PROGRESSIVE“, величине М (траг број 8/3), једна (1) плетена капа црне боје без натписа (траг број 8/4), једне (1) фармерке плаве боје са натписом „10X“, величине 36 (траг број 8/5), један (1) пар патика тегет-беле боје марке „NIKE“, величине 45 (траг број 8/6). Лице места и тело покојног [REDACTED] фиксирано је фотографисањем у затеченом стању и положају.

Из фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-350/2018 од 11.02.2018. године, утврђено је да је фотографисање обављено дана 11.02.2018. године у Београду, [REDACTED], те да је на фотографији број 1 приказан шири изглед лица места које се налази [REDACTED] ГО Гроцка, [REDACTED] фотографисано у затеченом стању у правцу [REDACTED] а фотографији број 2 приказан ближи изглед лица места и међусобни однос трагова обележених бр. 1, 2 и 3, фотографисани у затеченом стању у правцу [REDACTED] 3 приказан шири изглед лица места које се налази у [REDACTED] испред к. б. [REDACTED] фотографисано у затеченом стању у правцу Борове улице; на фотографији број 4 приказан ближи изглед лица места и међусобни однос трагова бр. 1, 2 и 3 фотографисани у затеченом стању у правцу Борове улице; на фотографији број 5 приказан ближи изглед и место проналаска трага бр. 1, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 6 приказан ближи изглед трага бр. 1 – траг црвене боје налик на крв у виду мање локве, фотографисан у затеченом стању; на фотографији број 7 приказан траг обележен бр. 1 – траг црвене боје налик на крв у виду мање локве; на фотографији број 8 приказан ближи изглед и место проналаска трага бр. 2, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 9 приказан ближи изглед трага бр. 2 – једна муницијска чаура са ознакама на данцету „1456“, фотографисана у затеченом стању; на фотографији број 10 приказан детаљ траг бр. 2 – једна муницијска чаура са ознакама на данцету „1456“, фотографисана у затеченом стању; на фотографији број 11 приказан ближи изглед и место проналаска трага бр. 3, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 12 приказан

ближи изглед трага бр. 3 – једна муницијска чаура са ознаком на данцету „ПГ 1958“, фотографисана у затеченом стању; на фотографији број 13 приказан детаљ: траг бр. 3 – једна муницијска чаура са ознаком на данцету „ПГ 1958“, фотографисана у затеченом стању; на фотографији број 14 приказан изглед и међусобни однос трагова обележених бр. 1 и 4, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 15 приказан изглед улазне капије и дела дворишта које се налази у [REDACTED] фотографисано из правца улице у затеченом стању; на фотографији број 16 приказан изглед дела дворишта на наведеној адреси и канте за смеће зелене боје, која је затечена у левом делу дворишта гледано из правца улазне капије; на фотографији број 17 приказан ближи изглед горњег дела наведене канте и место где је затечено оштећење обележено као траг бр. 4, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 18 приказан детаљ: траг бр. 4 – оштећење у виду отвора кружног облика затечено на наведеној канти са предње стране, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 19 приказан изглед десне бочне стране наведене канте и место где је затечено оштећење обележено као траг бр. 5, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 20 приказан детаљ: траг бр. 5 – оштећење у виду отвора кружног облика затечено на наведеној канти са бочне стране, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 21 приказан изглед и међусобни однос трагова обележених бројевима 4 и 6 (означених стрелицом), фотографисани у затеченом стању из правца дворишта к. бр. 6/А у правцу дворишта к. бр. 6; на фотографији број 22 приказан изглед дела дворишта к. бр. 6, фотографисано из правца улице; на фотографији број 23 приказан изглед дела десног бочног зида наведене куће (гледано из правца улице) и место проналаска трага бр. 6, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 24 приказан детаљ: траг бр. 6 – обележено оштећење на зиду наведене куће, фотографисано у затеченом стању; на фотографији број 25 приказан изглед тела покојног [REDACTED] на фотографији број 26 приказан изглед горњег дела тела покојног [REDACTED] на фотографији број 27 приказан изглед главе покојног [REDACTED] на фотографији број 28 приказан изглед ране затечене у пределу грудног коша покојног у десном делу; на фотографији број 29 приказан изглед ране затечене у делу испод левог пазуха покојног; те на фотографији број 30 приказан изглед ране затечене на леђима покојног у левом делу.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКУП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године, утврђено је да је дана 12.02.2018. године у Београду, у насељу [REDACTED] у шупи која се налази поред наведеног објекта, на греди кровне конструкције, затечен један пиштољ (траг обележен бројем 1) са ознакама „7,62 М57“ фабричког броја D-39147, са оквиром који је затечен поред пиштоља, а у коме је затечено четири метка са ознакама на данцету „ПГ 1958“ - два метка и „45“ - два метка. Исти су фиксирани фотографисањем у затеченом стању. У циљу евентуалног утврђивања ДНК профила, са наведеног пиштоља и оквира, на четири стерилна штапића, узети су брисеви, и то: са навлаке пиштоља, један брис, са рукохвата пиштоља, један брис, са механизма за окидање, један брис и са оквира пиштоља, један брис. Даљим прегледом лица места у [REDACTED] висини кућног број [REDACTED] између пута и канала, у ниском растињу, на земљи, затечена је једна ПВЦ кеса (траг обележен бројем 2) црвене боје у којој је затечен један мобилни телефон марке „NOKIA“, ИМЕИ број [REDACTED] батеријом затеченом у кеси, ван лежишта телефона. Исти су фиксирани фотографисањем, изузети са лица места и достављају се ОКТ.

Из фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКУП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, утврђено је да је фотографисање обављено дана 12.02.2018. године у Београду, [REDACTED] да је на фотографији број 1 приказан шири изглед лица места у насељу [REDACTED] на фотографији број 2 приказан шири изглед лица места у насељу [REDACTED] на фотографији број 3 приказан изглед улазних врата шупе, [REDACTED] на фотографији број 4 приказан изглед места на кровној конструкцији где је затечен траг обележен бр. 1; на фотографији број 5 приказан ближи изглед места на кровној конструкцији где је затечен траг обележен бр. 1; на фотографији број 6 приказан ближи изглед места на кровној конструкцији где је затечен траг обележен бр. 1; на фотографији број 7 приказан изглед трага обележен бр. 1; на фотографији број 8 приказан изглед трага обележен бр. 1; на фотографији број 9 и 10 приказан изглед ознака на пиштољу; на фотографији број 11 приказан шири изглед лица места у насељу [REDACTED] и кућног бр. [REDACTED] на фотографији [REDACTED] приказан изглед места у насељу [REDACTED] висини кућног бр. [REDACTED] где је затечен траг обележен бр. 2; на фотографији број 13 приказан ближи изглед места где је затечен траг обележен бр. 2; на фотографији број 14 приказан ближи изглед трага обележен бр. 2; на фотографији број 15 приказан изглед трага обележен бр. 2; на фотографији број 16 приказан изглед трага обележен бр. 2, на фотографији број 17 приказан изглед трага обележен бр. 2; те на фотографији број 18 приказан изглед трага обележен бр. 2, ИМЕИ броја телефона.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКУП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-366/2018, веза: 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године, утврђено је да је дана 12.02.2018. године у Београду, [REDACTED] службеним просторијама ПУ за град Београд, преузета гардероба од Ђокић Марка, и то: 1. један (1) доњи део тренерке, црне боје, са натписом „Hummel“; 2. једна (1) дуксерица црне боје са капуљачом - фантомком и етикетом са натписом „Commando“; 3. један (1) пар патика марке „Adidas“, црне боје, без пертли и 4. једна (1) јакна марке „Isereak“, црне боје, са капуљачом. Такође, са руку [REDACTED], на два стерилна штапића узет је подноктни садржај (један брис са леве и један брис са десне руке) који се достављају ОКТ.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКУП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата, КУ број 2741/18 од 12.02.2018. године, утврђено је да је овлашћено службено лице дана 12.02.2018. године од овде оптуженог Ђокић Марка привремено одузело: 1. један (1) доњи део тренерке црне боје са натписом „Hummel“, величине L; 2. једну (1) дуксерицу црне боје са капуљачом фантомком и етикетом са натписом „Commando“, величине L; 3. један (1) пар патика марке „Adidas“, црне боје, величине 46 2/3; 4. једну (1) јакну марке „Isereak“ црне боје са капуљачом, величине 52.

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКУП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 12.02.2018. године, утврђено је да је овлашћено службено лице дана 12.02.2018. године од овде оптуженог Ђокић Марка привремено одузело: 1. једно (1) путничко моторно возило марке „Фиат пунто“, беле боје, регистарских ознака BG 1171-FD; 2. једну (1) саобраћајну дозволу за возило „Фиат пунто“, регистарских ознака [REDACTED] издату на име [REDACTED]

Из потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 13.02.2018. године, утврђено је да је овлашћено службено лице дана 13.02.2018. године од Ђокић Марка, [REDACTED] оца [REDACTED] рођеног 25.03.1987. године у [REDACTED] привремено одузело: 1. један (1) кључ плаве боје за аутомобил, те у потврди у виду напомене наводи да је дана 11.02.2018. године осумњичени Ђокић Марко [REDACTED] предао наведени кључ свом другу Ђокић Марку, који му се овом приликом одузима уз потврду о привремено одузетим предметима.

Из обдукционог записника Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину „Милован Миловановић“, број S-0188/2018 од 12.02.2018. године, са ЦД, утврђено је да је обдукција вршена дана 12.02.2018. године у 09,00 часова над [REDACTED] ом чија смрт је установљена 11.02.2018. године у 15,35 часова у Ургентном центру КЦС у Београду, да је мушки леш дужине 183 цм, животног доба 40 година, телесне тежине 101 кг, те да је на основу обдукционог налаза и података из медицинске документације установљено да је смрт насилна и да је наступила услед искрварења из устрелина органа трупа и раскиданих крвних судова у простору канала устрелина трупа, нанесених пројектиlima испаленим из ручног ватреног оружја, као и да су тачкасти отвори описани под тачком 8 обдукционог налаза (од инјекција) учињени у циљу лечења.

Из извештаја о хемијско-токсиколошкој анализи Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину „Милован Миловановић“ од 21.02.2018. године, утврђено је да су достављени узорци биолошких течности покојног [REDACTED] ети у току судскомедицинске обдукције рађене 12.02.2018. године са налогом за токсиколошку анализу, да методом гасне хроматографије са headspace техником у крви није детектовано присуство етил и метил-алкохола, те да методама гасне хематографије са масеном спектрометријом и течне хромографије са тандем масеном спектрометријом у достављеним узорцима није детектовано присуство дрога и лекова са Листе анализираних супстанци методама GC-MS и LC-MS/MS.

Из записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7152/18 од 19.02.2018. године, утврђено је да су на вештачење достављени јакна, тренерка, дуксерица и пар патика Ђокић Марка, ради испитивања на присуство остатака опалења ватреног оружја, те да на тестовима узетим са јакне, тренерке, дуксерице и пара патика Ђокић Марка нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаливања ватреног оружја.

Из записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7327/18 од 16.04.2018. године, утврђено је да су на вештачење достављена два теста на присуство остатака опаливања ватреног оружја, који су узети са руку [REDACTED], те да на тестовима узетим са руку [REDACTED] нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаливања ватреног оружја.

Из записника о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7326/18 од 16.04.2018. године, утврђено је да је на вештачење достављени јакна, фармерке, мајица, џемпер, капа и пар патика [REDACTED] ради испитивања на присуство остатака опаливања ватреног оружја, те да на тестовима узетим са јакне,

фармерки, мајице, цемпера, капе и пара патика [REDACTED] нису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљивања ватреног оружја.

Из вештачења МУП РС, УКУП, НКТС, 03/2/11/5 број 234-10289/18 од 13.02.2018. године, утврђено је да је на вештачење достављен пиштољ марке ЦЗ М-57, калибра 7,62 x 25 мм, ФБРО D-39147 и бројем 39145 на цеви, четири метка калибра 7,62 x 25 мм и две чауре муниције истог калибра, те да је: 1.) пиштољ марке ЦЗ М-57, калибра 7,62 x 25 мм, ФБРО D-39147 и бројем 39145 на цеви функционално исправан. Сва четири достављена метка су функционално исправна; 2.) обе чауре, које потичу из предмета број КТ 100-350/2018 опаљене су из пиштоља марке ЦЗ М-57, калибра 7,62 x 25 мм, ФБРО D-39147 и бројем 39145 на цеви; 3.) чауре и пројектили добијени пробним опаљивањем из достављеног оружја унесени су у базу АБИС „Арсенал“ и одређено њихово упоређивање са чаурама и пројектилима из криминалистичке збирке.

Из налаза и мишљења судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 26.04.2018. године, утврђено је да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио повреде: 1) једну прострелину десне половине грудног коша, нанесену пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја. Улазна рана прострелине се налази на предњој страни десне половине грудног коша у његовој горњој трећини, на око 145 цм изнад равни табана и на око 3 цм удесно од средње грудњачине линије и била је неправилног кружног облика, промера око 7x6 мм. На кожи око улазне ране се налазио нагњечни прстен широк до око 3 мм. Ова улазна рана се својим каналом настављала кроз III десни међуребарни простор и уз грудну кост у грудну дупљу, у којој је канал пролазио кроз срчану кесу качећи и десну преткомору срца (са следственим изливањем крви у срчану кесу и грудну дупљу), а потом се канал качећи само горњу површину десне половине дијафрагме завршавао излазном раном у десном слабинском пределу, на око 122 цм изнад равни табана и на око 6 цм удесно од линије кичменог стуба. Према том, правац канала прострелине је био од напред пут уназад, одозго пут надолу и лако удесно; 2) једну прострелину леве половине грудног коша и трбуха, нанесену пројектилом испаленим из ручног ватреног оружја. Улазна рана се налазила у левом потпазушном пределу, на око 132 цм изнад равни табана и на око 21 цм улево од средње грудњачине линије и била је неправилног кружног облика промера око 6x6 мм. На кожи око улазне ране се налазио нагњечни прстен широк до око 5 мм. Ова улазна рана се својим каналом настављала кроз X и XI лево ребро у грудну дупљу (са следственим изливањем крви у грудну дупљу), те кроз леву половину дијафрагме у трбушну дупљу у којој је канал пролазио кроз јетру (са следственим изливањем крви у дупљу), а канал се завршавао излазном раном у левом потплевном пределу, на око 130 цм изнад равни табана и на око 11 цм улево од линије кичменог стуба. Према томе, правац канала прострелине је био од напред пут уназад, лако пут надолу и лако удесно. Наведене прострелине су у време наношења, како појединачно, тако и скупа процењено, представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, које су збирно и поред предузетих мера лечења завршиле смртним исходом. На основу обдукционог налаза закључује се да је смрт [REDACTED] насилна и да је наступила услед искрварења из прострелина органа у грудном кошу и трбуху (срце, јетра, дијафрагма) и раскиданих крвних судова у простору канала задобијених прострелина, те, према томе, смрт [REDACTED] је у директној узрочно-последичној вези са задобијеним прострелинама критичном приликом. На основу локализације и међусобног распореда улазних рана обе задобијене прострелине и правца њихових канала, закључује се да је [REDACTED] прво погођен пројектилом у леви потпазушни предео и то док се налазио у неком од стојећих ставова предњом и делом левом бочном страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја. А потом када

је посрнуо и почео да пада, погођен је у десну половину грудног коша када је предњом страном тела био окренут ка устима цеви повредног оружја. При том је повредилац два пута пуцао директно у [REDACTED] не са истог места, већ се он између два пуцња померао, па су тако две чауре пронађене на међусобном растојању од око 5 м, а повредилац се приликом испаливања пројектила налазио на коловозу улице. Један од испалиених пројектила је након проласка кроз тело [REDACTED] нео и пробојно оштећење на пластичној канти за смеће која се налазила у дворишту оштећеног (лево од капије - ниво дворишта је виши од нивоа улице); оштећења на канти су обележена бројем 4 и 5, а налазила су се на висинама 94 и 95 цм. На истој линији путање кроз исту пластичну канту даље се налази и оштећење на зиду суседне куће (куће број 6), на висини од 154 цм од тла (део дворишта испод којег се налази ово оштећење је укопано, слике 13, 17 и 21 у фотодокументацији). [REDACTED] је погођен са растојања од уста цеви до његовог тела које је било веће од домета избацивања барутних честица, односно веће од око 80-ак цм (тако на одећи [REDACTED] ису пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљивања ватреног оружја). С обзиром да су код [REDACTED] установљене две прострелине, те да су на лицу места пронађене две чауре за које је балистичким вештачењем утврђено да су испалене из пиштоља марке ЦЗ М-57, калибра 7,62 x 25 мм, ФБРО D-39147 и бројем 39145 на цеви, то се закључује да је [REDACTED] погођен са два пројектила која су испалена управо из тог пиштоља.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду, Центра за форензичку и примењену молекуларну генетику, Протокол 18-091, од 22.05.2018. године, утврђено је да је на вештачење достављена ПВЦ кеса у којој се налазила: 1) розе папирна коверта са картоном на коме је писало „Прилог са увиђаја“ Н. бр. 363/18, КУ 2741, веза бр. 350, врста дела: КТ фотографисање и изузимање, оштећен: [REDACTED] окривљен: Ђокић Марко, место догађаја: Београд [REDACTED] датум: 12.02.2018. године, фиксирани траг, врста: ДНК брис, комада: 4, место фиксирања: са пиштоља оквира [REDACTED] у којој су се налазила четири бриса: брис обележен са „са рукохвата пиштоља КТ 363/18“ на који начин је формиран узорак 18-091-1; брис обележен са „са оквира пиштоља КТ 363/18“ - узорак 18-091-2; брис обележен са „са навлаке пиштоља КТ 363/18“ - узорак 18-091-3; брис обележен са „са окидача мех. за окидање КТ 363/18“ - узорак 18-091-4; 2) плава папирна коверта са картоном на коме је писало „Прилог са увиђаја“ Н. бр. 366/18, КУ 2741/18, веза бр. 100-350/18, врста дела: узимање поднокатног садржаја, окривљен: Ђокић Марко, место догађаја: [REDACTED] датум: 12.02.2018. године, фиксирани траг, врста: поднокатни садржај, комада: 2, техничар: Новаковић И., у којој су се налазила два бриса: брис обележен са „поднокатни садржај десне руке Марко Ђокић, 2707989710021“ - узорак 18-091-5 и брис обележен са „поднокатни садржај леве руке Марко Ђокић, 2707989710021“ - узорак 18-0191-6; 3) плава папирна коверта са картоном на коме је писало „Прилог са увиђаја“ Н. бр. 350/18, КУ 2741/18, врста дела: убиство, оштећен: [REDACTED] место догађаја: [REDACTED] датум: 11.02.2018. године, фиксирани траг, врста: неспорна крв, комада: 1, место фиксирања: УЦ, примедба: траг бр. 7/2, техничар: Комазец, у којој се налазио брис обележен са „неспорна крв [REDACTED] узорак 18-091-7; 4) ПВЦ зиплок кесица са картоном на коме је писало „Прилог са увиђаја“ Н. бр. 383/18, КУ 2741, врста дела: узимање букалног бриса, окривљен: Ђокић Марко, место догађаја: [REDACTED] датум: 12.02.2018. године, фиксирани траг, врста: букални брис, комада: 2, место фиксирања: усна дупља Ђокић Марко, техничар: Новаковић И., у којој су се налазила два бриса обележена са „Марко Ђокић [REDACTED] - неспорни брис Ђокић Марка - узорак 18-

091-A, као и да се, на основу извршених анализа, те утврђених ДНК профила, могу извести закључци: 1) ДНК материјал из узорка 18-091-5 и 18-091-6 је практично пореклом од Ђокић Марка (18-091-A), 2) анализом ДНК материјала изолованог из узорака 18-091-1 и 18-091-2 добијени су слаби и парцијални, мешани ДНК профили, при чему се може истаћи: 2.1) може се говорити у прилог доприноса Ђокић Марка (18-091-A) трагу 18-091-1; 3.) у траговима означеним као 18-091-3 и 18-091-4 није било хуманог ДНК материјала подобног за вештачење - утврђивање ДНК профила.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранка Мандића од 22.05.2018. године, утврђено је да је оптужени Ђокић Марко особа са емоционално нестабилном структуром личности, а чије су интелектуалне способности у границама просека. У време извршења кривичног дела које му се ставља на терет оптужени се налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле су смањене до степена битног, али не и битно. С обзиром на то да код њега нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, судски вештак је мишљења да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па је суду и не предлаже.

Из налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића, психијатра, и Ане Најман, специјалисте медицинске психологије, од 28.03.2019. године, утврђено је да је оптужени Ђокић Марко особа са емоционално нестабилном структуром личности, а чије су интелектуалне способности у границама солидног просека. У време извршења кривичног дела које му се ставља на терет оптужени се налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета. Његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле су смањене до степена битног, али не и битно. С обзиром на то да код њега нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности, токсикоманске зависности од опојних дрога, душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, нити друге теже душевне поремећености, судски вештаци су мишљења да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па је суду и не предлажу.

Из повеље о одликовању Савезне Републике Југославије (приложене на околност учешћа оштећеног у ратним сукобима на Кошарама 1999. године), утврђено је да је председник СРЈ Слободан Милошевић за изузетно залагање у обављању дужности и извршавању задатака у одбрани и безбедности отаџбине одликовао војника [REDACTED] медаљом за заслуге у областима одбране и безбедности, у Београду, указ број 1/2-01-001/99-82 од 16. јуна 1999. године.

Решењем Града Београда, Општинске управе [REDACTED] Одељења за финансије, привреду и друштвене делатности од 06.06.2007. године [REDACTED] [REDACTED] признато је својство ратног војног инвалида IX групе са 30% инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у месечном износу од 7% од основа просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији из претходног месеца, увећан за 80%, почев од 01.10.2006. године, за стално док за то постоје законом прописани услови, да се овим решењем замењује решење Секретаријата за социјалну и деју заштиту, Сектора за борачку и инвалидску заштиту градске управе број 58.1-70/04 од 29.06.2004. године, те у истом наводи да је лекарска комисија 20.02.2007. године утврдила да постоје ране, повреде,

озледе које се узимају као основ за признавање војног инвалидитета: стање после експлозивне напаве десне ингвинале на регији са присутним страним металним телом, мања контрактура десног кука након повређивања 30% за стално.

Из извештаја из казнене евиденције, утврђено је да је оптужени Ђокић Марко осуђиван ближе као у изреци пресуде.

Судски вештак др Бранко Мандић је, *приликом испитивања на главном претресу дана 04.03.2019. године*, навео да у свему остаје при налазу и мишљењу од 22.05.2018. године, те да, након што се упознао са комплетним списима предмета, није уочио неке околности које би биле од утицаја на налаз и мишљење. *Приликом испитивања на главном претресу дана 19.06.2019. године*, судски вештак др Бранко Мандић навео је да у свему остаје како при основном, тако и при допунском налазу и мишљењу, те појаснио да су вештаци, приликом израде налаза и мишљења, имали у виду догађај који је претходио критичном догађају, односно конфликт у саобраћају који се догодио у јутарњим сатима, такође, имали су у виду и понашање оптуженог од тог догађаја па до критичног догађаја, те закључили да је конфликт у саобраћају код самог оптуженог изазвао стање повишене емоционалне напетости, као и да је та напетост трајала до самог критичног догађаја. Такође, имали су у виду и исказ самог оптуженог о врсти и динамици конфликта са оштећеним, а који је претходио самом догађају, имали су у виду сам опис ситуације који је дао оптужени, укључујући и понашање оштећеног, па су закључили да је током тог конфликта код оптуженог дошло до пораста већ присутне емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета. Закључак јесте да је његова урачуљивост била смањена до степена битног, али не и битно. Што се тиче питања евентуалног стања препати или јаке раздражености, то су правне категорије које ће да цени суд, али у конкретном случају овакав квалитет афекта страха у медицинском смислу није компонента стања препати, односно медицинска компонента стања препати јесте афекат страха високог интензитета.

Приликом испитивања на главном претресу дана 11.09.2019. године, судски вештак Ана Најман је навела да у свему остаје како при основном тако и при допунском налазу и мишљењу, те појаснила да се психијатар изјашњава везано за афекат и раздраженост, а психолог процењује структуру и динамику личности које ставља у контекст осталих података из списка и самим тим не изјашњава се о стању афекта, али процењује у оквиру структуре личности њену стабилност или нестабилност. У овом случају је наведено да је оптужени Ђокић Марко личност са карактеристикама емотивне нестабилности, сниженог прага толеранције на нове и непознате ситуације и да је у питању смањена или лака емоционална повредљивост.

Сведок [REDACTED] је, *приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 02.03.2018. године*, у својству оштећене, навела да је ванбрачна супруга [REDACTED] са [REDACTED] су заједно живели последњих 12 година [REDACTED] да имају двоје заједничке деце, старости 10 и 8 година. Сведок нема непосредних сазнања о догађају од 11.02.2018. године када је њен супруг задобио тешке телесне повреде опасне по живот услед којих је истог дана преминуо у Ургентном центру и ништа јој у вези самог догађаја и његовог повређивања и лишења живота није познато. Наиме, њен супруг је тог дана, око 14,00 часова, дошао по сведока на посао, у продавницу, у [REDACTED] након њеног уласка у возило отишли су да купе потребне намирнице у продавницу у непосредној близини њихове куће [REDACTED] асова, стигли су до куће, капија дворишта је била отворена и супруг је упаркирао возило, а сведок је након изласка из возила велику капију

затворила, не може да се сети да ли су врата од мале капије била отворена, и позвала га да уђе у кућу како би заједно ручали. Он јој је одговорио да неће да руча, пошто је ручао са децом и рекао јој је: „Стави кафу, ево долазим“. Када је ушла у кућу и спустила намирнице које је носила са собом, позвонио јој је фиксни телефон и комшиница преко пута њихове куће, са друге стране улице, [REDACTED] јој је рекла: „Гоцо, сиђи доле [REDACTED] жи, пао“. Све то, мисли на цео догађај, се врло брзо догодило, у року од 2-3 минута, колико јој је било потребно да се попне на спрат куће у којој живе. Када је сведок стрчала на улицу испред куће, деца су кренула за њом, али их је она вратила рекавши им да тати није добро и прошла је кроз врата мале капије која су била отворена, односно врата су била одшкринута. Врата мале и велике капије се налазе једна поред друге. На улици, испред капије дворишта њихове куће, у непосредној близини шахте затекла је супруга како лежи на боку, никога није било у близини, пошто није знала шта се дешава, ухватила га је за десно раме у жељи да му помогне, али видела му је кржаве груди, џемпер који је имао на себи је био крвав и рекла му је: „Хајде, молим те устани, деца гледају кроз прозор“, видела је мало крви и на асфалту где је лежао. Међутим, он јој је само одговорио: „Не дирај ме, пусти ме“, сведок је почела да вришти и да виче: „Ко ти је то урадио, шта се догодило?“. У међувремену су се скупиле комшије, дотрчала је већина њих из њихове улице и позвани су хитна помоћ и полиција који су убрзо дошли. Сведок га је, док је лежао, питала: „Ко ти је то урадио?“, а он јој је одговорио: [REDACTED], а то је [REDACTED] друг из детињства њеног супруга. Након доласка хитне помоћи, њен супруг је одвезен у Ургентни центар, где је, како је обавештена, преминуо у 15,35 часова. Пошто је њен супруг одвезен у Ургентни центар, видела је трагове крви где је лежао. Сведока је телефоном позвала, као што је већ изјавила, комшиница [REDACTED] која је, према сазнањима сведока, била у својој кући и која јој је касније истог дана, можда после 15 минута, а након доласка хитне помоћи, рекла да је чула „као две петарде“ и да је, када је погледала кроз прозор, видела њеног супруга како лежи и обавестила је телефоном. Сведок није чула никакве пуцње, део стана у коме се тада налазила је окренут на супротну страну улице. Њој није познато да је њен супруг са било ким био у свађи, нити да било коме дугује било какав новац, заправо су живели једним мирним породичним животом. Он је радио, возио је камион и углавном преко недеље није био код куће. Окривљеног Ђокић Марка не познаје и никад раније није чула за њега. Појаснила је да они живе на спрату куће, а да у приземљу исте куће станују родитељи њеног супруга [REDACTED].

Према њеним сазнањима, истог јутра критичног дана, њен супруг и [REDACTED] су били заједно на пијаци и код мајстора како би њен супруг поправио њихово возило марке „Голф“. Према њеним сазнањима, од око 9,30 часова па до око 13,30 часова истог дана, они су били заједно и како је све време био са њеним супругом, Неша сигурно има сазнања уколико се нешто дешавало. Такође је изјавила да је њиховим возилом марке „Голф“ њен супруг дошао по њу на посао. Књиге из којих је њен супруг учио, после пар сати од догађаја, затекла је на крову тог возила, па је њена претпоставка да се све догодило када је њен супруг изашао из возила. Када је супруг дошао возилом по њу на посао, па до њиховог доласка кући, они су нормално разговарали и није ништа приметила да се тог дана нешто дешавало, као и приликом доласка у њихову улицу и испред куће, као и приликом изласка из возила, она није ништа приметила, нешто необично или нешто што би јој привукло пажњу. Појаснила је да су из [REDACTED] кренули у Улицу [REDACTED] з те улице у њихову [REDACTED] њиховог смера кретања приликом доласка најпре се долази до велике клизне капије за возило, а затим до мале капије, али је све то повезано. Према њеном мишљењу, двориште није посебно велико и од места где је њен муж паркирао возило па до уласка у кућу, сматра да има пар метара, а такође и од места где је њен муж паркирао возило па до улице и места где га је затекла да је лежао, сматра да је исто било пар метара. Њој

супруг није рекао на који начин је повређен, рекао јој је само оно што је претходно изјавила, а касније је сазнала где станује породица окривљеног, па из тог разлога страхује и за безбедност своје породице. Приликом испитивања на главном претресу дана 28.12.2018. године, сведок оштећена [REDACTED] свему је остала при ономе што је изјавила у тужилаштву, те додала да се она у том тренутку налазила у кући. Била је у соби која гледа на контра страну улице, тако да није била у прилици да нешто види или чује. Истакла је имовинскоправни захтев у висини за коју је речено да ће је накнадно одредити.

Приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 08.03.2018. године, сведок [REDACTED] навео да га је дана 11.02.2018. године, око 8,45 часова, оштећени [REDACTED] договору од претходног дана, позвао телефоном, али на тај позив он није одговорио. Након тога на други мобилни телефон сведока оштећени му је пустио поруку, а сведок га је позвао око 8,50 часова, када га је оштећени позвао да дође код њега кући и да иду у [REDACTED]. Око 9,30 часова, односно 9,22 часа, својим возилом марке „Голф 2“, плаве боје, оштећени је дошао код сведока кући, сведок је изашао и сео на место сувозача, те су кренули [REDACTED]. Након доласка на угао са [REDACTED] оштећени је због прегледности мало више „изашао“ у [REDACTED] када је са њихове десне стране [REDACTED] долазило возило марке [REDACTED] беле боје, које је намеравало да скрене лево [REDACTED] су у Улици [REDACTED] паркирана возила, возило марке „Фиат пунто“ је скренуло мало у леву страну и када га је оштећени угледао, рекао је: „Е мој мали“ и возилом се вратио уназад, око два метра, у рикверц. Након тога возило марке „Фиат пунто“ је скренуло [REDACTED] којој су они стајали заустављени, сведок није видео да ли је возач из возила „Фиат пунто“ нешто рекао или показао оштећеном [REDACTED]. [REDACTED] претпоставља да је до тога дошло. Сведок није обраћао пажњу и није видео да ли је у возилу марке „Фиат пунто“ било једно или више лица. Након што је возило „Фиат пунто“ прошло поред њих, односно након мимоилажења са возилом у коме су се они налазили, оштећени је нагло и бесно ушао у Улицу [REDACTED] атио у рикверц и поново се вратио у [REDACTED]. Сведок га је тада питао: „Где ћеш сад?“, а оштећени је ћутао и после око 50 метара је стигао возило марке „Фиат пунто“. Возило „Фиат пунто“ се зауставило и оштећени је своје возило зауставио поред његовог, мотор није гасио и рекао сведоку да отвори прозор. Сведок му је на то рекао: „Дај батали“, али је ипак прозор отворио. Док је отварао прозор, сведок је видео да се у возилу марке „Фиат пунто“ на месту возача налази окривљени Ђокић Марко који је сведоков комшија, живи у непосредној близини. Такође је видео да је на возилу марке „Фиат пунто“ до пола био отворен прозор на месту возача и тада се оштећени обратио возачу возила марке „Фиат пунто“ и гласно му рекао: „Шта глумиш ти?“. Окривљени ништа на ово није одговорио и оштећени је изашао бесан из возила. Тада је окривљени кренуо и отишао својим возилом марке „Фиат пунто“, док је оштећени за њим потрчао, али га није стигао и вратио се у своје возило. Својим возилом је кренуо за возилом окривљеног и сведок му је тада рекао: „Дај немој због мене, комшија ми је“, не желећи да буде неких проблема. Оштећени је док су се кретали [REDACTED] ледао са стране у друге улице, рекао је: „Где ли је отишао“ и они су проишли заустављено возило окривљеног, али га оштећени није видео. [REDACTED] оштећени је окренуо своје возило, рекао је: „Јебаћу му мамицу“, вратили су се у [REDACTED] кретали према [REDACTED]. Сведок га је тада питао: „Шта ти је рекао, шта ти је показао, мајке ти, што си тако реаговао?“, а оштећени ништа није одговорио, већ је само ћутао и побелео у лицу. Сведок је упалио цигарету и отворио прозор, а оштећени му је, не видећи то, од беса рекао: „Отвори прозор“. Након тога, они су отишли у Болеч, на аутоотпад, како би оштећени купио део за своје возило марке „Голф“ и пошто су исти

купили, у повратку су отишли на пијацу у [REDACTED] затим код мајстора [REDACTED] [REDACTED] су чекали да мајстор поправи возило оштећеном и док су ишли за [REDACTED] док су били код мајстора, сведок је оштећеног више пута питао, пошто се смирио: „Ајде молим те реци ми шта ти је рекао, показао, зашто си онако реаговао?“. Оштећени му најпре ништа није одговорио, али док су били код мајстора одговорио му је: „Ништа, сад сам се смирио“. После мајстора су кренули кући за [REDACTED] [REDACTED] може да се сети колико је било сати и пре него што је сведока довезао до куће, оштећени га је позвао код себе на кафу. Сведок није пристао из разлога што је журио кући због малог детета и ручка. Док су се враћали [REDACTED] оштећеног је супруга позвала на мобилни телефон и чуо је да су се договорили да оштећени оде по њу на посао. Када су дошли у [REDACTED] оштећени га је одвезао кући, сведок је изашао из возила, понео ствари које је купио на пијаци и након тога се више нису чули и видели. Око 14,50 часова истог дана, на мобилни телефон га је позвао [REDACTED] супруга оштећеног, и рекла му: „Нешо, неко ми је упуцао [REDACTED] знаш“ и позвала га да иду заједно у Ургентни центар. Сведок је дошао до њихове куће, хитна помоћ је већ била одвезла оштећеног. Сведок ништа необично није видео или чуо када су се возила окривљеног и оштећеног налазила на углу [REDACTED] [REDACTED] када је сведок приметио, док су пролазили [REDACTED] возило марке „Фиат пунто“ паркирано испред куће окривљеног, у њему се није налазио окривљени, нити неко друго лице, али је прозор на возачевим вратима био отворен до пола. Читав тај догађај о коме је говорио између окривљеног и оштећеног је, према његовом мишљењу, трајао око 3-4 минута. Сведок није видео и приметио да је окривљени нешто рекао или показао оштећеном, али на то није ни обраћао пажњу, налазио са на месту свозача и ништа му није било неуобичајено. Када је оштећени у [REDACTED] стигао возило окривљеног, окривљени је зауставио своје возило, иако му оштећени возилом није препречио пут ни на који начин. Док је сведок отварао прозор са своје стране, видео је да је већ био отворен прозор на возилу окривљеног са стране возача. Сведок окривљеног од раније није познавао, зна га из виђења, боље познаје његове родитеље. Према његовом мишљењу, возач из возила марке „Фиат пунто“ није бежао, дао је гас и продужио улицом, али је видео да је из возила оштећени изашао. Када је оштећени сведока враћао кући [REDACTED] [REDACTED] прошли су поред куће окривљеног. Оштећеног познаје 15 година, није му познато да је био склон тучама и да је учествовао у неким таквим ситуацијама. Приликом испитивања на главном претресу дана 26.02.2019. године, сведок [REDACTED] свему је остао при изјави датој у тужилаштву.

Сведок [REDACTED] је, приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 09.03.2018. године, навела да је наведеног дана била у својој кући [REDACTED] [REDACTED] чувала двоје мале деце. Мисли да је било нешто после 14,00 часова, тада се налазила у купатилу куће и чула је два звука, као када се баца петарда. Уплашила се због деце, помислила је „ко ли то баца петарде“, погледала кроз затворен прозор дневне собе и видела оштећеног [REDACTED] како лежи на улици. Одмах је отворила врата куће и викнула: [REDACTED] Он јој је одговорио: „Зови хитну помоћ“ и ништа друго јој више није рекао. Одмах је телефоном позвала његову супругу и рекла јој: [REDACTED] сићи доле [REDACTED] лежи на улици“. Сведок из куће није излазила јер јој није било добро пошто је све то видела, а убрзо су дошле и друге комшије како би помогле оштећеном и његовој супрузи. Кућа у којој сведок станује се налази одмах преко пута куће оштећеног и били су у добрим комшијским односима и међусобно се помагали. Купатило куће је у приземљу, није окренуто према улици и када је чула звуке, мисли један за другим у краћем временском размаку, прозор је био затворен. Дневна соба куће је у приземљу, окренута према улици и прозор је био затворен. Када је стајала на вратима куће и угледала оштећеног, он је лежао мало ниже низ улицу, на боку, окренут према сведоку и она

није видела ништа крваво, као и да ли је повређен или не. Оштећени је лежао на улици, испред свог дворишта, непосредно поред капије, испред оgrade дворишта. Према процени сведока, растојање од улазних врата њене куће до места где је оштећени лежао је око 10 метара, пошто се испред њене куће налази и њихово двориште. Када је погледала кроз прозор, видела је само оштећеног како лежи и никог другог није било у близини, нити је неко друго возило тада пролазило улицом. Сведок не зна да ли је оштећени имао неке проблеме са неким другим особама, зна да је доста радио, док су се, као што је већ изјавила, њен муж и оштећени међусобно помагали у разним пословима око кола и куће. Познаје окривљеног Ђокић Марка пошто је његов отац пре око 3-4 године поправљао прозоре на њиховој кући, па му је окривљени помагао. Након тога су се само јављали једно другом када се виде у пролазу. *Приликом испитивања на главном претресу дана 26.02.2019. године*, сведок [REDACTED] је у свему остала при исказу који је дала у тужилаштву, те додала да је колска капија била затворена, а не може да се сети где се налазило возило покојног.

Приликом испитивања пред ВЈТ у Београду 16.03.2018. године, сведок [REDACTED] навео да је наведеног дана, мисли да је била недеља, 11.02.2018. године, око 14,00 часова, седео у својој кући и гледао ТВ када је кроз балкон своје дневне собе приметио возило марке „Фиат пунто“, беле боје. После минут-два чуо је два пуцња. Није видео ко је био у колима. Када је видео возило марке „Фиат пунто“, оно се кретало из правца [REDACTED] оштећеног [REDACTED] и сведок га је видео када је прошао поред његове куће. Када је рекао да је чуо два пуцња може да каже да су то била два везана пуцња, односно један за другим. У време тог догађаја, сведок је седео у приземљу своје куће, у дневној соби која је окренута према улици. Када је чуо пуцње, дошао је до врата балкона, погледао лево и десно низ и уз улицу, ништа необично није видео, није видео оштећеног, као ни комшије, и пошто је помислио да му се нешто учинило, вратио се у собу, фотељу и наставио да гледа ТВ. Од тренутка када је чуо пуцње, одмах је реаговао и пришао прозору. Док је седео у соби и гледао ТВ, био је окренут према улици. Када је изјавио да је погледао кроз прозор и ништа није видео, може да каже да улицу, као и простор улице испред куће оштећеног, заклања кућа стрица оштећеног [REDACTED] из тог разлога није могао ни да види шта се дешавало. После извесног времена од комшија је сазнао да је [REDACTED] упуцан, изашао је из куће и видео раднике полиције. Оштећеног ниједног момента није видео, као ни возило хитне помоћи. Оштећеног [REDACTED] знаје као комшију, били су у добрим односима и комшијски се помагали, њихова деца се друже. Не зна да ли је оштећени имао неке проблеме са неким другим особама. Окривљеног [REDACTED] не познаје. Кућа оштећеног је друга кућа од његове куће на истој страни [REDACTED]. *Приликом испитивања на главном претресу дана 26.02.2019. године*, сведок [REDACTED] у свему остао при изјави коју је дао у тужилаштву, те додао да оно чега се сећа јесте бели „Пунто“ који је прошао поред његове куће, пар десетина секунди после тога, можда и минут, чуо је два пуцња, када је погледао напоље није ништа видео, вратио се и сео да гледа телевизију. Кућу покојног није могао да види из своје куће због стричеве куће која је скроз до улице и не види се тај део улице. Не зна где је кућа оптуженог. Сведок оптуженог не познаје, зна му оца јер му је радио нешто у кући - ролетне.

Приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 11.02.2018. године, сведок [REDACTED] је навео да је дана 11.02.2018. године, око поднева позвао телефоном свог [REDACTED] [REDACTED] његов телефон број [REDACTED], након чега су се по договору нашли око 12,30 часова у кладионици

„Моцарт“ у главној улици у [REDACTED] к су седели у кладионици и попуњавали тикете. [REDACTED] је испричао да је у току преподнева, док је ишао у продавницу својим аутом имао неки конфликт у саобраћају, негде [REDACTED] са неким возачем и да су се попреко погледали, али му није рекао где се тачно то догодило, нити да ли познаје тог човека. Иначе, [REDACTED] зи ауто марке „Фиат пунто“, беле боје, регистарских ознака БГ, са троја врата. Ништа му више није причао о том догађају, нити је деловао нервозно, нити да је тај догађај деловао озбиљно. У времену око 13,00 или 13,15 часова, сведок је отишао својој кући. [REDACTED] је остао у кладионици. Истог поподнева, док је седео и даље код куће, позвао га је Ђокић Марко са свог броја телефона [REDACTED] да његов број [REDACTED] том приликом му је рекао да је направио проблем са тим човеком са којим је имао конфликт у саобраћају и замолио сведока ако може да дође по њега у Рипањ, а на сведоково питање: „Шта се десило?“, рекао му је да ће га сачекати на путу за Рипањ и да ће му тада испричати. Сведок је одмах кренуо према [REDACTED] којим аутом марке „Голф 4“, регистарских ознака [REDACTED] ко што је возио аутопутем према [REDACTED] потока, обилазницом према Авали, а када је са главног пута скренуо према [REDACTED] Марко га је чекао на улазу у насеље, поред пута код неког терена. Марко је ушао у сведоков ауто и замолио га да га одвезе до насеља Медаковић. У току вожње му је испричао да је кренуо својим аутом из кладионице и да је негде на путу према кући поново срео у ауто човека са којим је тог дана имао конфликт у саобраћају, да је стао у намери да са њим поприча и да се паркирао и тај човек, након чега су обојица изашли из аута. Марко је хтео са њим да поприча, али је тај човек изгледао висок и крупан и питао га је: „Шта хоћеш?“, због чега се Марко уплашио и извадио пиштољ у намери да га уплаши. Тај човек је видео пиштољ и рекао му да пуца ако хоће и кренуо према Марку, након чега је Марко рекао да је пуцао у тог човека и погодио га у стомак. Марко је му је рекао да не зна да ли је човек жив и повређен или је преминуо и да не зна шта да ради са собом. Сведок га није ништа питао, Марко му је деловао уплашено и изгубљено, оставио га је код окретнице у насељу [REDACTED] након чега се вратио [REDACTED] међувремену се [REDACTED] уло за тај догађај због чега је сведока звао друг [REDACTED] д кога је сведок отишао кући, а касније је дошао њихов друг [REDACTED] алуђерице кога зна по надимку [REDACTED] их двојица су знали шта се десило с [REDACTED] тим човеком и причали су о том догађају, тачније, нису могли да верују шта се заправо догодило и због чега. Сведок никада није видео код [REDACTED] пиштољ, нити му је некада рекао да има пиштољ, није био склон да се са неким побије или посвађа. Марка је возио до окретнице у насељу [REDACTED] ер је Марко тако тражио од њега. Марко је говорио да не зна да ли да се преда или да размисли шта да ради док не види како је тај човек кога је упуцао. Напоменуо је да му је полицијски инспектор оставио свој број телефона у намери да га сведок да Ђокић Марку ако га он буде контактирао, тако да је сведок у 17,50 часова добио позив на свој број телефона [REDACTED] са броја [REDACTED] е га је позвао Ђокић Марко. Питао је сведока шта да ради и да ли зна како је тај човек, на шта му је сведок одговорио да не зна како је повређени, да би требало да се преда, да је у питању озбиљна ствар, а не прекршај и том приликом му издиктирао број телефона полицијског инспектора да му се јави ако буде хтео да се преда. Нешто касније је поново покушао да добије [REDACTED] његов број телефона и на број са кога га је он звао пре тога, али су оба његова броја била недоступна. Приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 21.03.2018. године, сведок [REDACTED] је навео да окривљеног Ђокић Марка познаје доста дуго, негде око 10 година и добри су другови, док оштећеног [REDACTED] је лично познавао, али је о њему чуо из прича других људи, пошто живе у истом месту [REDACTED] на 11.02.2018. године око 12,00-12,30 часова, у кладионици „Моцарт“ у Калуђерици, сведок се видео са окривљеним Ђокић Марком где су играли тикет и где му је окривљени испричао ситуацију која му

се догодила тог јутра. Мисли да му је окривљени рекао да је тог јутра када се враћао из продавнице на раскрсници требао да скрене у своју улицу према кући, али се на тој раскрсници налазило и возило у коме је био оштећени кога сведок зна под надимком [REDACTED] али не и лично, окривљени му је рекао да возило у коме се налази оштећени није показивало никакав знак у ком смеру би се кретао, као и да су обојица гледала где ће ко да скрене, и у том гледању оштећени је изашао из возила и кренуо према возилу у коме се налази окривљени. Како је оштећени био доста крупнији од окривљеног, окривљени му је рекао да је само дао гас и својим возилом отишао ка својој кући. Окривљени је рекао сведоку да је оштећени кренуо за њим, али га није стигао. То је ситуација која се догодила, како је већ рекао, у преподневним часовима, и ту ситуацију му је окривљени испричао у кладионици. У кладионици су заједно провели око пола сата до 45 минута, затим је сведок отишао, а окривљени је остао. Према сведоковом мишљењу, док су заједно били у кладионици, њему је окривљени деловао уплашено. Сведок га је саветовао да се склони да не буде неких проблема, знајући о коме се ради, али се окривљени двоумио, не знајући шта да ради, није му било свеједно. Док је сведок био у кући, око 14,00 часова, окривљени га је позвао на његов мобилни телефон и питао га да ли може да дође да се виде пошто је имао проблем, а рекао је да се налази негде [REDACTED] а улазу [REDACTED]. Својим возилом сведок је кренуо и када су се нашли на договореном месту, окривљени је ушао у његово возило и испричао му шта се десило. Сведоку је окривљени деловао другачије од претходног сусрета, био је уплашен и изгубљен, испричао му је да се поново срео са оштећеним, да је намеравао да са њим поразговара, али да оштећени то није хтео, већ да је кренуо према њему са намером да га бије. Такође, окривљени му је рекао да је из страха показао пиштољ, мислећи да ће оштећени тада да се уплаши и врати, али он то није учинио, па је окривљени у таквом страху, како је рекао, пуцао у оштећеног. Након тога је окривљени отишао [REDACTED] односно у [REDACTED] у се нашли. Док су се возили, њему је окривљени испричао то што је навео и када су стигли до насеља [REDACTED]. Окривљени му је рекао да стане и изапао је из возила. Приликом изласка из возила је рекао да иде, није му рекао где, није знао у каквом је стању оштећени и да му треба времена да о свему размисли. Након тога, сведок се вратио [REDACTED] вратио код заједничког пријатеља [REDACTED] не зна адресу, кратко су о том догађају поразговарали и дошли су радници полиције којима је све то испричао. Док је разговарао са једним од инспектора, позвао га је окривљени на његов телефон, сведок му је рекао да је за њега најбоље да оде у полицију и дао му број телефона инспектора коме може да се обрати. Док су се возила окривљеног и оштећеног налазила на углу у раскрсници, како је њему окривљени испричао, ништа посебно се ту није дешавало, већ да су им се само погледи „срели“, док су гледали где ће ко од њих да скрене. Сведок не зна одакле окривљеном пиштољ, није ни знао да он има пиштољ, јер за све време њиховог познанства он није имао проблематичне ситуације, био је миран. Не зна где је набавио и да је окривљени са собом тог дана носио пиштољ из кога је пуцао у оштећеног, сведоку ништа у вези тога није познато, окривљени му ништа о томе није испричао, а док су се налазили у возилу и разговарали о критичном догађају, сведок га није ни питао ништа у вези пиштоља. Окривљени му је само рекао да је из пиштоља пуцао у оштећеног, није му рекао колико пута, а сведок га није питао, с обзиром на целу ситуацију сведок није могао да верује да се то десило. Није га питао шта је после урадио са пиштољем. Кренули су према насељу [REDACTED] а [REDACTED] то пут [REDACTED] ди према том насељу односно [REDACTED] III [REDACTED] од њих двојице није предложио где ће да иду већ, када су стигли до насеља [REDACTED] станице неког аутобуса, окривљени му је рекао да ту стане и ту је изашао. Мисли да је било после 14,00 часова када га је окривљени позвао да дође по њега на улаз у Рипањ и од кад су се нашли па док се нису разишли у насељу [REDACTED] провели су заједно око 15 минута, то је било у возњи. Након што је окривљени

изашао у [REDACTED] мише се нису видели, већ су се само чули телефоном. Док су се налазили у његовом возилу и кретали према [REDACTED] окривљени није знао у каквом стању се налази оштећени, сведок га је питао шта намерава и да је боље да се пријави радницима полиције, окривљени му је одговорио да му треба времена да размисли. Оштећеног [REDACTED] је познавао, није знао како изгледа, чуо је само да му је надима био [REDACTED] да вози камион. Приликом испитивања на главном претресу дана 26.02.2019. године [REDACTED] у свему остао при ономе што је изјавио у тужилаштву, те додао да када су се срели први пут на раскрсници оптужени и оштећени су се погледали, тако му је рекао оптужени. Када се сведок са оптуженим други пут видео тог дана, оптужени му је рекао да се са оштећеним по други пут срео и он је оштећеног питао зашто га јури, јер је оптужени први пут када су се срели побегао од њега јер није могао да се са њим бије или било шта. Сведок не зна да ли је оптужени тада када су се сведок и оптужени други пут срели тог дана, имао пиштољ код себе, оптужени је сведоку рекао шта се десило и да је у страху опалио. Када су се сведок и оптужени први пут срели, оптужени је причао да има проблем са неким [REDACTED] је уплашен, био му је тотално другачији, блед, није био као обично, а сведок га познаје 15 година, а можда и више, другари су, сваки дан се чују и виђају се. Први пут када су се видели тог дана, провели су заједно пола сата до 40 минута.

Савесном оценом свих изведених доказа, како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, те критичком анализом одбране оптуженог, у складу са чл. 16 и 419 ЗКП, суд је на несумњив начин утврдио да је оптужени Ђокић Марко предузео радње на месту, у време и на начин како је то описано у изреци пресуде.

У погледу писаних доказа које је суд извео током доказног поступка (на начин како је то претходно ближе наведено), суд је нашао да су поменути писани докази ваљани и подобни да се из њих утврде чињенице релевантне за пресуђење у овој кривичноправној ствари јер се ради о исправама надлежних државних органа и других установа која су поменути издали у границама својих надлежности или овлашћења која су заснована на закону. Вештачење МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број [REDACTED] 19.02.2018. године, вештачење МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број [REDACTED] 16.04.2018. године, вештачење МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број [REDACTED] 16.04.2018. године, вештачење МУП РС, УКП, НКТЦ, 03/2/11/5 број [REDACTED] 3.02.2018. године, налаз и мишљење судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадиха од 26.04.2018. године, налаз и мишљење Биолошког факултета Универзитета у Београду, Центра за форензичку и примењену молекуларну генетику, Протокол 18-091, од 22.05.2018. године, налаз и мишљење судског вештака Бранка Мандића од 22.05.2018. године, те налаз и мишљење вештака Бранка Мандића и Ане Најман од 28.03.2019. године, као и усмена изјашњења судских вештака Бранка Мандића и Ане Најман са главног претреса, суд је прихватио као објективне, стручне и образложене, дате од стране квалификованих лица, у свему у складу са правилима струке и науке.

У односу на исказ сведока оштећеног [REDACTED] суд је имао у виду да именована нема непосредних сазнања о самом догађају у ком је њен супруг, [REDACTED] задобио телесне повреде услед којих је истог дана и преминуо, будући да се у том тренутку, како је објаснила, налазила унутар куће у делу који је окренут на супротну страну улице. Њено казивање о околностима које су претходиле поменутом, али и уследиле након тога, суд је оценио као уверљиво,

изнето на објективан, прецизан, јасан и веродостојан начин, те јој у целости поклатио веру. Као и у случају овог сведока, суд је и у погледу исказа сведока [REDACTED] комшија оштећених, имао у виду да се ради о сведоцима који нису непосредни очевици самог догађаја, изузев што је сведок [REDACTED] седне куће у којој се налазила са двоје мале деце, била у прилици да чује и чула пуцњеве (описујући их као „два звука као када се баци петарда“), те такође сведок [REDACTED] воје куће чуо „два везана пуцња, један за другим“. У погледу наведеног, али и преосталих навода ових сведока, суд је нашао да су сведоци на један искрен, уверљив и животан начин пружили своја сазнања у вези са предметним догађајем за који су питани, изјашњавајући се само и искључиво о ономе што су дознали својим чулним опажањем критичном приликом.

Исказ сведока [REDACTED] је критичног дана у преполневним часовима био у друштву покојног оштећеног [REDACTED] те присуствовао дешавању у саобраћају које је претходило критичном догађају, суд је прихватио као истинит, оцењујући да је именовани сведок верно изнео своја запажања, изјашњавајући се у домену својих сазнања, уједно чинећи то на непристрасан начин, без обзира на то што му је покојни дугогодишњи пријатељ.

Када је у питању исказ сведока [REDACTED] је имао у виду да се ради о сведоку који је у вишегодишњем блиском пријатељском односу са оптуженим Ђокић Марком и који је, по оцени суда, својим држањем током испитивања у односу на њега изражавао заштитнички став у мери у којој је то са његове стране било могуће, почев од тога да оптужени „за све време њиховог познанства (а што је у истрази рекао да је 10 година, а на главном претресу 15 година) није имао проблематичне ситуације“ и да је „био миран“ (што је, по мишљењу суда, изречено како би се оптужени на поменути начин представио као неко ко иначе није склон инцидентном и друштвено неприхватљивом понашању, иако је оптужени Ђокић Марко у том истом периоду, а како је то утврђено из извештаја из казнене евиденције, осуђиван и то на затворске казне, што овом сведоку, као неком ко се са оптуженим, како је и сам изнео, свакодневно чује и виђа се, те се у конкретном случају, а како то следи из његовог, али и исказа самог оптуженог, очигледно ради о особи којој оптужени верује и поверава му се, тешко да је могло остати непознато), па надаље, како ће то бити образложено. Пре свега, суд је имао у виду да сведок [REDACTED] догађају у саобраћају, али и о критичном догађају у ком је оштећени [REDACTED] задобио повреде услед којих је преминуо, нема непосредна, већ искључиво посредна сазнања тј. познато му је једино оно што је дознао из приче самог оптуженог Ђокић Марка. Недоследност и различито казивање овог сведока евидентно је у делу у ком се изјашњавао о стању у ком се оптужени Ђокић Марко налазио за време њиховог боравка у кладионици (а што је, по наводима сведока било од око поднева па наредних 30 до 45 минута), као и садржини њиховог разговора. Наиме, сведок [REDACTED] је тако најпре приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 11.02.2018. године (дакле, истога дана када се одиграо и догађај услед ког је оштећени [REDACTED] изгубио живот) навео да му је оптужени Ђокић Марко тада испричао да је у току преподнева имао „неки конфликт у саобраћају, негде у [REDACTED] неким возачем и да су се попреко погледали“, али му „није рекао где се то тачно догодило, нити да ли познаје тог човека“, те да му „ништа више није причао о том догађају, нити је деловао нервозно, нити тај догађај деловао озбиљно“. Међутим, готово месец и по дана касније, приликом испитивања пред ВЈТ у Београду дана 21.03.2018. године, Ђокић Марко у свом сведочењу је изнео да му је оптужени Ђокић Марко догађај испричао много детаљније од „попреког погледа са неким возачем“ који је претходно спомињао, те тако навео да је оштећени изашао из возила и кренуо према возилу у коме се налазио оптужени, оштећени био доста

крупнији од оптуженог, те оптужени дао гас и својим возилом отишао ка својој кући, оштећени кренуо за њим али га није стигао, те да се радило о лицу кога сведок зна под надимком [REDACTED] а је „саветовао оптуженог да се склони да не буде неких проблема, знајући о коме се ради, али се оптужени двоумио, не знајући шта да ради, није му било свеједно“, као и да му је (за разлику од првобитне изјаве да му оптужени Ђокић Марко том приликом „није деловао нервозно, нити сам тај догађај деловао озбиљно“) оптужени „деловао уплашено“. Напослетку, а приликом испитивања на главном претресу дана 26.02.2019. године (дакле, више од годину дана касније у односу на моменат одигравања критичног догађаја), сведок [REDACTED] опет супротно својим претходним наводима, навео да му је приликом сусрета у клубу оптужени рекао да су се он и оштећени само „погледали“, као и да „има проблем са неким [REDACTED]“ како је претходно рекао да му је познато лице с тим надимком због чега је оптуженог и саветовао да се склони), те и поред тога тадашње стање оптуженог описао знатно драматичније, наводећи да је оптужени „био уплашен, био му је тотално другачији, блед, није био као обично“. По налажењу суда, уплашеност, бледило и другачије понашање но обично у подневним сатима када су се сведок [REDACTED] и оптужени нашли у клубу, као упечатљива реакција оптуженог на инцидент у саобраћају који се догодио у јутарњим сатима, по природи ствари, како суд оцењује, би у сећању сведока била свежија приликом његовог испитивања онога дана када се критични догађај и одиграо (тј. 11.02.2018. године), него по протеклу времена, док је са исказима овог сведока, како произлази, обрнут случај. С обзиром на претходно, мишљење је суда да је сведок [REDACTED] оваквим својим наводима, како је време одмицало, заправо настојао да оптуженом Ђокић Марку, као свом пријатељу, помогне у овом кривичном поступку, те умањи кривицу за радње за које је утврђено да их је у наставку оптужени тог дана и предузео.

Одбрану оптуженог Ђокић Марка којом је признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет, те да је дана 11.02.2018. године, [REDACTED] лишио живота оштећеног [REDACTED] испаливши у њега два пројектила из ватреног оружја, суд је прихватио као сагласну другим током поступка изведеним доказима, и то како писаним доказима: записнику о увиђају ВЈТ у Београду КТР бр. 826/18 од 12.02.2018. године, извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 11.02.2018. године са фотодокументацијом МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-350/2018 од 11.02.2018. године, извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године са фотодокументацијом МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-366/2018, Веза 100-350/2018 број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године, потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата, КУ број 2741/18 од 12.02.2018. године, потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 12.02.2018. године, потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата од 13.02.2018. године, обдукционом записнику Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску

медицину „Милован Миловановић“, број S-0188/2018 од 12.02.2018. године, са ЦД, извештају о хемијско-токсиколошкој анализи Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину „Милован Миловановић“ од 21.02.2018. године, записнику о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7152/18 од 19.02.2018. године, записнику о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7327/18 од 16.04.2018. године, записнику о вештачењу МУП РС, ДП, УКП, НКТЦ, Одељења за физичко-хемијска вештачења, Одсека за вештачење микротрагова 03/2/11/4/2 број 234-7326/18 од 16.04.2018. године, вештачењу МУП РС, УКП, НКТЦ, 03/2/11/5 број 234-10289/18 од 13.02.2018. године, налазу и мишљењу судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадића од 26.04.2018. године, налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду, Центра за форензичку и примењену молекуларну генетику, Протокол 18-091, од 22.05.2018. године, налазу и мишљењу судског вештака др Бранка Мандића од 22.05.2018. године, налазу и мишљењу судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 28.03.2019. године, те усменом изјашњењу судских вештака са главног претреса, тако и исказима сведока које је суд прихватио као претходно.

У вези са догађајем у саобраћају који се одиграо у јутарњим часовима, суд је имао у виду да је оптужени Ђокић Марко у истрази рекао да он, приликом мимоилажења са возилом оштећеног у раскрсници, није видео ко је у колима и да тада особу која је управљала тим возилом није ни погледао, да је „можда направио неку гримасу због тога што није дао мигавац, што је претпоставља њега увредило“ (с чим у вези је сведок [REDACTED] рекао да му је оптужени Ђокић Марко рекао да су се тада „попреко погледали“, те, дакле, у разговору са сведоком [REDACTED] оптужени „прављење неке гримасе“ није оставио само као могућност), а на главном претресу изјавио да је оштећени „нешто видео да је оптужени нешто показао, што оптужени није учинио“ (с тим да, по мишљењу суда, није јасно одакле је оптуженом познато да је оштећени „нешто видео да је оптужени том приликом показао“, ако оптужени то заиста није и учинио, с обзиром на то да оштећени није жив да би о томе могао да сведочи, а сведок [REDACTED] се у том тренутку налазио у возилу оштећеног, навео да он лично није видео да ли је оптужени нешто рекао или показао оштећеном, изузев што је оштећени тада прокоментарисао: „Е мој мали“, те надаље описивао понашање оштећеног за које је од њега тражио објашњење, оштећени „само ћутао и побелео у лицу“, те му касније код мајстора рекао: „Ништа, сад сам се смирио“, што код оштећеног тешко да је могло бити последица само „можда неке гримасе оптуженог“ приликом мимоилажења).

Оптужени Ђокић Марко је надаље навео да је, када је видео да је то возило кренуло у рикверц, успорио своје возило „како би видео где оштећени намерава даље да крене“ (одакле је и оптужени, по налажењу суда, са своје стране јасно изразио намеру да уђе у даљу комуникацију са оштећеним, иако је имао прилику да одатле оде, тим пре што је сам рекао да се све то дешавало на око 200 метара од његове куће), те да је у наставку, пошто је то возило кренуло за возилом оптуженог, оптужени зауставио своје возило (овај пут поменути намеру јасно изражавајући заустављањем возила на улици, иако му, како је то сведок [REDACTED] јаснио, оштећени ни на који начин својим возилом није препречио пут), оштећени такође зауставио своје, оптужени отворио прозор са возачеве стране, а оштећени са сувозачеве стране (с тим да је сведок [REDACTED] навео да је, док је он, који се налазио на месту сувозача у возилу оштећеног, отварао прозор са своје стране, видео да је на возилу оптуженог са стране возача прозор већ био отворен, што је, по мишљењу суда, оптужени очигледно први учинио како би са оштећеним започео

о којој особи се ради, својим возилом кренуо према кући особе за коју је мислио да вози поменутог "Голфа" (дакле, не одустајући од намере да оштећеног пронађе, иако је пре тога навео да је оштећени, после инцидента у саобраћају, пролазио поред куће оптуженог али се није заустављао и тражио оптуженог да са њим расправи), оштећеног видео у дворишту односно на степеницама своје куће, као и његово паркирано возило.

У улици оштећеног оптужени је дошао, како је у истрази навео, пошто га је, како је већ објаснио, „знао из краја“, те је тада са пиштољем „кренуо да тражи оштећеног по крају у намери да реше проблем“ (одакле недвосмислено произлази да је пред кућу оштећеног дошао циљано), да би на главном претресу тај свој сусрет са оштећеним желео да представи готово као случајан, наводећи да је тада, како је рекао, „кренуо код другара, пролазио поред куће оштећеног, видео ауто, у ком тренутку је оштећени кренуо да улази у своју кућу, пењући се уз степенице, међутим, да ли је чуо ауто или шта, окренуо се и видео оптуженог“. Овакви наводи оптуженог са главног претреса супротни су његовим претходним наводима у којима је био децидан да је по други пут тог дана отишао својој кући, узео пиштољ и кренуо да тражи оштећеног по крају (а у супротном, ако се узму у обзир наводи његове одбране, не би ни било јасно зашто би поново одлазио до куће и узимао пиштољ), у чему је и успео, те оштећеног затекао у дворишту куће како се носећи нешто у рукама пење уз степенице (очигледно у намери да у кућу уђе), паркирао се испред његове капије уз речи: „Дошао сам да попричамо“ (што је са његове стране, по налажењу суда, несумњиво била провокација, тим пре ако се има у виду да се поменуто и није одвијало приликом њиховог сусрета на улици када је дошло до конфликта који је оптужени описивао, нити непосредно након тога, већ испред куће оштећеног у коју је он стигао око 14,20 часова, пошто је претходно отишао по супругу на посао, одакле су потом у продавници обавили заједничку куповину намирница, те у том тренутку намеравао не да се „разрачунава“ са оптуженим, већ да пије кафу, а како је то његова супруга, сведок [REDACTED] се у кући налазила са њихово двоје мале деце, у свом исказу и објаснила).

Као разлог због ког је по други пут тог дана отишао кући, узео пиштољ и понео га са собом, оптужени је у истрази навео да је „сматрао да не може да оде голорук, пошто је, према његовом мишљењу, оштећени хтео физички да се обрачуна са њим“ (чиме је оптужени, по мишљењу суда, изнова јасно изразио намеру да уз помоћ пиштоља који је претходно напунио мецима разреши потенцијални физички сукоб који се, узгред буди речено, између њих двојице никада није ни десио), односно „да не би дошло до неког већег проблема приликом њиховог евентуалног будућег сусрета“ јер је оптужени „иначе увек волео да одмах реши своје проблеме“ и „намеравао да то уради разговором, а пиштољ понео пошто је видео да оштећени не жели да разговара, па ће прихватити разговор када буде видео пиштољ“ (које размишљање оптуженог и, сходно томе, његово понашање се, по оцени суда, пре свега може окарактерисати као бахато, при чему је сулудо и очекивати, те немогуће замислити било какав иоле нормалан разговор који би се одвијао под претњом употребе пиштоља, па макар и празног, што овај пиштољ није ни био јер га је оптужени претходно напунио мецима), као и да је пиштољ узео како би могао „да буде равноправан у односу на оштећеног“, те га касније и употребио „из разлога што се оштећени према њему примицао“, односно како је на главном претресу изјавио, он „пиштољ није хтео да употреби, већ само да га заплаши“ (дакле, без жеље да проблем реши разговором на који би оштећеног пиштољем приморао).

Како је надаље објаснио, оштећени је ћутао и ишао према оптуженом (с тим да је оштећени, у тренутку када је са степеница кренуо ка њему, по речима самог

оптуженог, од оптуженог био удаљен 10 метара, па је оптужени својим возилом, да је хтео, могао да оде одатле, што он очигледно није желео да учини), отворио капију свог дворишта, а оптужени, како је то децидно у истрази навео, већ „приликом изласка из кола извадио пиштољ“ (те уједно појаснио да га је „претходно држао на месту сувозача у свом возилу и да га је, када је излазио, одатле узео и држао у десној руци“, а не „у цепу јакне“, како је то изјавио на главном претресу), оштећени видео пиштољ и рекао: „Па је л' ти мислиш да се ја плашим пиштоља“, „Пуцај пичко“, како је изјавио у истрази, односно „Мислиш да ћу да се уплашим од пиштоља“, „Сад ћу да ти га набијем, ајде пуцај“, како је изјавио на главном претресу, ишао ка оптуженом, а оптужени ишао уназад и говорио му да стане, репетирао пиштољ и према оштећеном испалио један метак, али је оштећени и даље ишао ка њему, те оптужени тада испалио други метак након чега је оштећени пао испред ауто оптуженог, оптужени се вратио у своје возило и одвезао са лица места. У вези са претходним, суд је имао у виду и да је сведок [REDACTED] рио другачије тј. да је њему оптужени рекао да је тај човек изгледао висок (што је разлика од 3 цм, како ће касније бити објашњено) и крупан, те да је питао оптуженог: „Шта хоћеш?“, због чега се оптужени уплашио и извадио пиштољ у намери да га уплаши, те оштећени му рекао да пуца ако хоће.

Радње оптуженог Ђокић Марка који је рекао да је „оба пута видео где пуца“, по налажењу суда, у узрочно - последиčnoј су вези са претрпљеним повредама код оштећеног, како је то налазом и мишљењем судских вештака Бранимира Александрића и Милана Куњадиха од 26.04.2018. године, али и обдукционим записником Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину „Милован Миловановић“, број S-0188/2018 од 12.02.2018. године, утврђено. Наиме, поменути је утврђено да је оптужени Ђокић Марко оштећеном [REDACTED] дао најпре повреду у виду прострелине леве половине грудног коша и трбуха док се оштећени налазио у неком од стојећих ставова предњом и делом левом бочном страном тела окренут ка устима цеви повредног оружја (што значи да оштећени није у потпуности предњом страном био окренут ка оптуженом, како он то наводи), затим, да је оштећени, након задобијене прве прострелине, посрнуо и почео да пада (због чега не стоји ни навод оптуженог да је након првог пуцања оштећени и даље стојећи ка њему ишао) када му је оптужени задао другу повреду у виду прострелине десне половине грудног коша у ком тренутку је оштећени предњом страном тела био окренут ка устима цеви повредног оружја, пуцајући два пута директно у њега, те да је услед искрварења из прострелина органа у грудном кошу и трбуху (срце, јетра, дијафрагма) и раскиданих крвних судова у простору канала задобијених прострелина код оштећеног наступила смрт која је у директној узрочно - последиčnoј вези са задобијеним прострелинама критичном приликом.

Оптужени Ђокић Марко се, након што је два пута пуцао у оштећеног који је остао да лежи на улици испред капије, одвезао одатле, како је објаснио, извадио шаржер из пиштоља и ставио га у цеп од јакне „како не би себи наудио“, пиштољ оставио на греди у бараци свог ујака у Крњачи где је исти (према извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-363/2018, Веза [REDACTED] број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године и фотодокументацији МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-363/2018, Веза: [REDACTED] 02.2018. године) и пронађен у улици у Београду, у насељу [REDACTED] ди кровне конструкције, заједно са оквиром поред пиштоља у коме су затечена четири метка (одакле, надаље произлази да је оптужени, приликом

убацивања метака у шаржер, а што је учинио већ након првог сусрета са оштећеним, ипак ставио више од, како је рекао, 3-4 метка, с обзиром на употребљена два), својим возилом отишао до [REDACTED] а је оставио, [REDACTED] шке, а од [REDACTED] таксијем (с тим да је сведок [REDACTED] другачије, тј. да је он лично оптуженог тада, на његову молбу, покупио на путу з [REDACTED] цвезао га до насеља [REDACTED] де му је оптужени, када су стигли до насеља [REDACTED] на [REDACTED] као да стане и изашао из возила). С тим у вези, суд је имао у виду и да је, према извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 12.02.2018. године, са фотодокументацијом МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број 100-363/2018, Веза: 100-350/2018 од 12.02.2018. године, у Београду у [REDACTED] у висини кућног број [REDACTED] између пута и канала, у ниском растињу, на земљи, затечена једна ПВЦ кеса у којој је затечен један мобилни телефон марке „NOKIA“, ИМЕИ броја [REDACTED] теријом затеченом у кеси, ван лежишта телефона (а што такође указује на заметање трагова у циљу скривања). Сведок [REDACTED] који је, дакле, након извршења кривичног дела, био у контакту са оптуженим, навео је да му је оптужени рекао да не зна да ли је оштећени жив и повређен или је преминуо и да не зна шта да ради са собом, „говорио да не зна да ли да се преда или да размисли шта да ради док не види како је тај човек кога је упуцао“ (што значи да је његова могућа предаја, сходно начину размишљања, зависила од тога да ли ће оштећени преживети или не), као и да му је сведок рекао да би требало да се преда и издиктирао број телефона полицијског инспектора да му се јави, на шта је оптужени одговорио да му треба времена да размисли (те, дакле, размишљао да ли уопште да се преда). Од свега претходног, оптужени Ђокић Марко је само навео да је телефоном контактирао са својим оцем и рекао му где се налази, да му је отац, након доласка, око мисли 22,00-23,00 часа, рекао да је оштећени преминуо, те оптужени са оцем отишао и пријавио се радницима полиције.

Иако је одбрана ношење пиштоља од стране оптуженог настојала оправдати наводом да је покојни од њега „био старији, знатно крупнији и јачи“, суд је имао у виду и да је оптужени Ђокић Марко, како је сам то изнео, висок 180 цм и у то време имао 75 килограма, те непуних 29 година (а од њега, сходно потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата, КУ број 2741/18 од 12.02.2018. године, одузет доњи део тренерке и дуксерица са капуљачом фантомком, оба величине L; патике величине 46 2/3, те јакна са капуљачом, величине 52), затим, да је покојни оштећени био дужине 183 цм, телесне тежине 101 килограма, животног доба 40 година (сходно обдукционом записнику Медицинског факултета Универзитета у Београду, Института за судску медицину „Милован Миловановић“, бр [REDACTED] од 12.02.2018. године) и критичном приликом на себи имао мајицу величине М, фармерке величине 36 и патике величине 45 (према извештају о форензичком прегледу лица места МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику КТ број 100-350/2018, број уписника КУ 2741/2018 од 11.02.2018. године), те, дакле, између њих постојала незнатна разлика у висини, а, како произлази, оптужени носио већу одећу и патике у односу на оштећеног (који је уз то, како је утврђено, са одређеним степеном инвалидитета и старији што, по природи ствари, упућује на мању покретљивост, а не обратно), због чега се навод о „физичкој доминацији“ оштећеног заправо искључиво своди на разлику у тежини.

Ако се има у виду све претходно наведено, околност да је оптужени најпре у

јутарњим сатима, отишао до куће, узео пиштољ, напунио га мецима и кренуо да тражи оштећеног, а затим, након што се у подневним сатима изнова са њим сусрео, поново отишао кући и узео пиштољ, а затим паркирао своје возило испред капије дворишта породичне куће оштећеног, желећи са њим да „разговара“ (што је и вербализовао том приликом обраћајући се оштећеном, како је у истрази рекао, речима: „Дошао сам да попричамо“) у ком тренутку се оштећени налазио на степеницама своје куће, на око 10 метара од оптуженог, затим, силажење оштећеног са степеница, пролазак кроз двориште, отварање капије и излазак на улицу, те излазак оптуженог из возила с пиштољем у руци и надаље испаливање два пројектила из ручног ватреног оружја у предео груди оштећеног који код себе није имао било какво оружје нити оруђе, као и чињеница да се све врло брзо догодило (будући да је супруга оштећеног која није видела ни возило оптуженог, а ни њега, објаснила да након што је позвала мужа да уђе у кућу како би заједно ручали, а он јој одговорио да неће да руча пошто је ручао са децом и рекао: „Стави кафу, ево долазим“, ушла у кућу и спустила намирнице које је носила са собом, у ком тренутку је позвонио фиксни телефон и комшиница од преко пута [REDACTED] јој рекла: [REDACTED] сиђи доле [REDACTED] ежи, пао“, одакле следи да је до пучњаве дошло у међувремену, те такође сведок [REDACTED] да је од момента када је видео бели „Пунто“ да пролази поред његове куће, па до момента када је чуо два везана пучња, прошло пар десетина секунди, можда и минут), по оцени суда, тешко је прихватити да је критични догађај тек тако „резултат трагичног сплета околности које су довеле до смрти [REDACTED] како је то одбрана покушала да представи.

За пиштољ који је држао у својој соби, цепу јакне, и у више наврата га носио са собом тог дана, суд је имао у виду да је оптужени у истрази навео да га је нашао у контејнеру месец дана пре тог догађаја и да не зна из ког разлога га је понео са собом (који проналазак пиштоља загледањем у контејнер, по оцени суда, крајње је неуверљив, тим пре ако се има у виду да је оптужени одрасло лице, које је уз то и осуђивано, због чега се од њега у тој ситуацији свакако очекује да испољи бар одређен степен обазривости, будући да би ватрено оружје одбачено у контејнер врло лако могло бити доведено у везу са извршењем неког кривичног дела, а затим и оптужени као потенцијални учинилац), да је у њему, када га је пронашао, било 6 метака и да је пре него што га је ставио у јакну пиштољ расклопио, па су шаржер и меци били у другом цепу од јакне. Претходне наводе оптужени је изменио на главном претресу, те изјавио да је он тај пиштољ имао у кући, да не зна одакле пиштољ у његовој кући, те да мисли да је био у власништву покојног оца, као и да је пиштољ стајао расклопљен у орману у спаваћој соби његових родитеља, у којој јакни његовог оца, шаржер је био извађен, меци су били поред шаржера, њих је убацио у шаржер, а шаржер у пиштољ, с тим да он није ишао у војску и никада није руковао пиштољем, већ је, како је гледао филмове и као дете се играо пластичним пиштољима, знао да извади шаржер, метке, да их поново врати и да пуца из пиштоља (што је тешко замислити да се оптужени, још као дете, играјући се са пластичним пиштољима – дечијима играчкама које уобичајено немају засебно метке и шаржер, на тај начин оспособио за руковање правим ватреним оружјем). Поменути сплет околности у погледу начина на који је пиштољ доспео у притежање оптуженог, по оцени суда, иако делује прилично неживотно, није од значаја у конкретном случају с обзиром на предмет оптужбе који и није кривично дело из члана 348 КЗ, међутим, врло је индикативно држање пиштоља на лако доступном месту, у својој соби, у цепу своје јакне, као и олако потезање за истим од стране лица које је раније осуђивано, између осталог, и због кривичног дела разбојништво.

Навод оптуженог из истраге да је „од других раније сазнао да је оштећени био

на ратишту“ (што његов навод да је „мислио да може да реши проблем тако што ће се оштећени од пиштоља уплашити“ додатно чини нереалним), те његов навод са главног претреса да је „знао да је оштећени опасан човек“, да је „још док је био клинац, чуо да је оштећени избо неког човека, да је некога убио и да је био на ратишту“ (а што је у нескладу са његовим наводом да је оптуженог због крупне грађе покушао пиштољем да примора на разговор), по налажењу суда, неутемељени су и изречени паушално, те на један непримерен начин у ружном светлу приказују покојног оштећеног ког је оптужени испред капије дворишта породичне куће (у којој су му се у том тренутку налазили жена и двоје малолетне деце старости 10 и 8 година, те у којој живи са својим родитељима) лишио живота, а да га при том никада раније није упознао, нити са њим пре критичног дана икада контактирао (па ни сама супруга покојног која је са њим, како је описала, живела једним мирним породичним животом, оптуженог не познаје и никад раније није чула за њега), који је уз то, као војник, одликован за заслуге у области одбране и безбедности своје земље 1999. године (управо на ратишту које оптужени Ђокић Марко упорно спомиње као да се ради о некаквом нечасном деловању оштећеног) и за то добио признање од стране председника Савезне Републике Југославије - повељу о одликовању, а услед повреда задобијених у ратним дејствима, признато својство ратног војног инвалида.

У погледу субјективних обележја бића кривичног дела које се оптуженом ставља на терет, суд је утврдио да је оптужени Ђокић Марко поступао у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, свестан да је његово дело забрањено, те био свестан свог дела и хтео његово извршење, што опредељује његов психички однос према делу, у вези са чланом 25 КЗ, као директни умишљај.

Подводећи утврђено чињенично стање, као и субјективни однос учиниоца према извршеном делу под правну норму, односно вршећи правну квалификацију, суд је закључио да се у недозвољеним радњама оптуженог Ђокић Марка стичу сва, како објективна, тако и субјективна, обележја бића кривичног дела убиство из члана 113 КЗ.

Иако се оптужени Ђокић Марко приликом извршења предметног кривичног дела налазио у посебном психичком стању којем је оштећени допринео својим понашањем као претходно, на чему је одбрана током целокупног трајања кривичног поступка инсистирала (а што је од стране суда узето у обзир и цењено као олакшавајућа околност приликом одмеравања казне у смислу члана 54 КЗ), суд је становишта да се у конкретном случају не ради о привилегованом облику кривичног дела убиства тј. кривичном делу убиство на мах из члана 115 КЗ, будући да за то нису остварени сви законом прописани услови (да је дело учињено у стању јаке раздражености, оптужени у такво стање доведен без своје кривице нападом, злостављањем или тешким вређањем од стране убијеног и да је дело извршено на мах тј. одмах након напада/злостављања/тешког вређања за време трајања јаке раздражености). Ово пре свега ако се има у виду да је налазом и мишљењем судског вештака др Бранка Мандића од 22.05.2018. године, те комисијским вештачењем судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 28.03.2019. године, као и њиховим усменим изјашњењем са главног претреса, недвосмислено утврђено да се оптужени Ђокић Марко у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет налазио у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, те да у конкретном случају овакав квалитет афекта страха у медицинском смислу није компонента стања препасти, с обзиром на то да је медицинска компонента стања препасти афекат страха високог (а не средњег) интензитета. Приликом давања налаза и мишљења, судски вештаци су имали у виду све релевантне околности (комплетне списе предмета, догађај тј. конфликт у

саобраћају који се догодио у јутарњим сатима који је претходио критичном догађају, понашање оптуженог од тог догађаја па до критичног, те исказ самог оптуженог о врсти и динамици конфликта са оштећеним који је претходио самом догађају и сам опис ситуације који је дао оптужени, укључујући и понашање оштећеног) и закључили, како је објашњено, да је конфликт у саобраћају код оптуженог изазвао стање повишене емоционалне напетости односно да је током тог конфликта код оптуженог дошло до пораста већ присутне емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, која напетост је трајала до самог критичног догађаја, те је, сходно свему претходно наведеном, мишљење суда да се оптужени није налазио у стању, правном терминологијом речено, јаке раздражености, што је једно од битних обележја кривичног дела из члана 115 КЗ. Поменуто стање ни иначе, у смислу овог члана, не сме наступити због превелике осетљивости и емоционалне нестабилности учиниоца, док је у конкретном случају налазом и мишљењем судских вештака, те усменим изјашњењем вештака са главног претреса, управо утврђено да је оптужени Ђокић Марко особа са емоционално нестабилном структуром личности односно личност са карактеристикама емотивне нестабилности, сниженог прага толеранције на нове и непознате ситуације и да је лаке емоционалне повредљивости. Осим тога, не стоји ни да је у овакво афективно стање (стање повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, које, како је већ речено, нема квалитет стања јаке раздражености) оптужени Ђокић Марко доведен без своје кривице нападом од стране убијеног, имајући у виду да је понашању оштећеног у саобраћају као претходно, по оцени суда, са своје стране, а на начин како је то образложено, свакако допринео и сам оптужени. Најзад, ни понашање оптуженог у виду пуцања из ватреног оружја два пута у оштећеног није извршено одмах, моментално, непосредно и експлозивно након конфликта са оштећеним у саобраћају који га је у такво стање довео (а у сваком случају не за време трајања јаке раздражености која у овом случају није ни постојала), с обзиром на то да је након другог сусрета са оштећеним у подневним часовима, оптужени Ђокић Марко (као и после њиховог првог сусрета који се десио у јутарњим часовима) отишао до своје куће, узео пиштољ, сео у ауто и, како је сам у истрази навео, кренуо оштећеног да тражи по крају како би "решио проблем" јер иначе „увек воли да одмах реши своје проблеме“, све док га није нашао, угледавши га, као и његов ауто, у дворишту куће, те, дакле, ради се о каснијој реакцији без обзира што је био у одређеном афективном стању и „испровоциран“ ранијим развојем догађаја.

Независно од настојања одбране да се поступање оптуженог Ђокић Марка критичном приликом подведе под кривично дело убиство на мах које, као такво, не може бити извршено у нужној одбрани, па, према томе, ни у прекорачењу граница нужне одбране, суд је код целокупно утврђеног чињеничног стања на становишту да оптужени у конкретном случају, осим што није поступао у смислу одредбе члана 115 КЗ, није поступао ни у нужној одбрани, имајући у виду садржину овог института који подразумева ону одбрану која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправан напад у складу са чл. 19 КЗ. Наиме, све и да је непосредно предстојао напад од стране оштећеног који се „голорук“, без било каквог оружја или оруђа у рукама, приближавао оптуженом, радња одбране у виду пуцања два пута из ватреног оружја у предео груди оштећеног, по оцени суда, не би била неопходно потребна да би се ефикасно одбио напад уз најмању повреду нападачевог добра, имајући у виду чињеницу да је, према налазу и мишљењу вештака, оштећени након задобијања прве прострелине почео да посрће и да пада, те, дакле, ни с тог аспекта није било нужно пуцати два пута (а у ком случају би се, због престанка/непостојања напада односно изостанка напада који непосредно предстоји, радило о екстензивном експесу у ком случају нема нужне одбране, па

самим тим ни њеног прекорачења), али и могућност оптуженог да пуца у ваздух или било који други део тела оштећеног у ком се не налазе витални органи (попут ногу) и на тај начин спречи његов прилазак, што он није учинио. У конкретном случају, лишавање живота оштећеног од стране оптуженог како би се избегло потенцијално добијање батина (а како је оптужени објаснио да је тада „гестикалација тела оштећеног указивала да он хоће са њим да се бије“), по налажењу суда, не би представљало прикладно реаговање, већ претерано, егоистичко схватање нужне одбране које се не може прихватити због грубе несразмере између вредности нападачевог добра и добра које се брани. Поврх тога, оптужени је од момента када је оштећени од степеница куће на којима се претходно налазио, кренуо ка њему на тај начин што је сишао са степеница, прешао пут дворишта дужине 10 метара и отворио капију испред које се оптужени налазио са својим колима (а за који прилазак оштећеног се не може рећи да је био неиспровоциран и без било какве везе са поступањем оптуженог који се испред његове капије паркирао уз речи: „Дошао сам да попричамо“ и с пиштољем у рукама) имао довољно времена и могућности да избегне поменуто на тај начин што би се колима удаљио са лица места (као што је то учинио касније, а одмах након што је оштећеног упуцао), што он није учинио, већ уместо тога изабрао да с пиштољем у руци из кола изађе.

Како је оптужени Ђокић Марко на поменути начин учинио дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и скривљено, те како не постоје основи који би искључили противправност или његову кривицу, то га је суд, у вези чл. 14 КЗ, огласио кривим.

Суд је на главном претресу отклонио извођење доказа испитивањем вештака балистичара и медицинске струке, будући да је заменик ВЈТ у Београду изјавила да одустаје од предлога да се у доказном поступку ови вештаци испитају (са чиме се одбрана сагласила) уједно налазећи да је поменуто и, по оцени суда, код чињеничног стања утврђеног током поступка изведеним доказима као претходно, сувишно, те њихово извођење било противно начелу целисходности и економичности поступка.

Крећући се у границама својих законских овлашћења, суд је делимично изменио чињенични опис садржан у диспозитиву оптужног акта стилизујући га и уподобљавајући чињеничном стању утврђеном током поступка изведеним доказима, при чему се кретао у оквиру истог кривичноправног догађаја, налазећи да се тиме не повређује идентитет оптужбе и пресуде и оптуженом не ставља на терет већа количина предузетих радњи од оних које му је оптужницом на терет ставио јавни тужилац.

Одлучујући о врсти и мери кривичне санкције коју ће оптуженом изрећи, суд је, полазећи од опште сврхе кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ, кроз сузбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством и сврхе кажњавања из чл. 42 КЗ, кроз спречавање учиниоца да чини кривична дела и утицање на њега да убудуће не чини кривична дела, утицање на друге да не чине кривична дела и изражавање друштвене осуде за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона, ценио све околности које утичу на то да казна буде како мања тако и већа, према општим правилима о одмеравању казне из чл. 54 КЗ, па је у односу на оптуженог Ђокић Марка, као олакшавајуће околности ценио његове личне прилике и у том смислу његову старосну доб, затим, његово држање пред судом, дато признање и изражено кајање којим је допринео да се поступак брже и ефикасније оконча, те степен кривице тј. околност да је оптужени поступао у стању смањене урачуљивости до степена битног, али не и битно, те у том смислу допринос оштећеног који га је својим понашањем у такво стање довео,

како је то вештачењем утврђено. Као отежавајуће околности на његовој страни, суд је ценио његов ранији живот (као однос оптуженог према друштвеним и моралним нормама које је испољио пре извршења овог кривичног дела) и у том смислу његову ранију осуђиваност, и то на затворске казне, поред осталог, и због кривичног дела са изразито насилним карактером (разбојништво) тј. околност да се ради о повратнику, затим, околности под којима је дело учињено, те појединости у вези са местом, временом и начином извршења односно чињеницу да се испаливање пројектила у груди оштећеног од стране оптуженог одиграло у раним поподневним сатима, на улици, у насељеном месту (чега је оптужени био свестан с обзиром на то да је и сам навео да је „можда неко видео са прозора куће јер је то улица у којој се налазе стамбене куће, као и у целом крају) испред капије дворишта куће покојног, где се оптужени довео својим аутом, носећи са собом ватрено оружје - пиштољ за чије држање нити ношење није имао одобрење надлежног органа, а који је претходно напунио мецима, у намери да са оштећеним ког никада раније није упознао нити са њим комуницирао, „реши проблем“ настао у саобраћају, којом приликом је надаље један од два пројектила који су га погодили, прошао кроз тело оштећеног, погодио канту за смеће у дворишту, а затим направио оштећење у виду удубљења на зиду суседне куће на наведеној адреси у непосредној близини прозора, на висини од 1,54 метара (како се то јасно и види на фотографијама број 21, 23 и 24 фотодокументације МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику број КТ уписника број [REDACTED] 02.2018. године), те својим поступањем узнемирио станаре који су у својим кућама, као и породица покојног оштећеног, тог недељног поподнева обављали своје редовне, уобичајене активности и одмарали. Такође, као отежавајућу околност, суд је ценио и његово држање после учињеног кривичног дела и однос према жртви кривичног дела, те у том смислу непружање помоћи оштећеном после извршеног кривичног дела тиме што је побегао са лица места односно његово игнорисање жртве која је испред капије дворишта своје куће на улици остала да лежи жива и комуницирала са сведоком [REDACTED] својом супругом, и комшиницом [REDACTED] д које је тражио да позове хитну помоћ, а касније тог дана услед задобијених повреда преминуо у Ургентном центру КЦС у Београду, за које време се оптужени скривао и систематски уклањао трагове (остављањем возила на [REDACTED] ле се даље кретао што пешке, што другим возилом, скривањем расклопљеног пиштоља у бараци свог ујака у [REDACTED] те одбацивањем у шипражје телефона из ког је претходно извадио батерију) који би га могли довести у везу са учињеним кривичним делом, те све до касно увече размишљао да ли уопште да се преда или не (калкулишући у зависности од тога да ли ће оштећени преживети или не, како је то сведок [REDACTED] јаснио), да би се напослетку предао онда када је постало јасно да је откривен (а након што му је сведок [REDACTED] дао број телефона полицијског инспектора да му се јави). Ценећи све побројане околности, суд је оптуженог Ђокић Марка, узимајући у обзир јачину повреде односно угрожавања живота и тела као заштићеног добра, применом наведених законских прописа, као и одредби чл. 1, 2, 4, 42, 45, 54, 55 и 63 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну затвора ће му се, применом одредбе члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору у периоду од 11.02.2018. године, 23:30 часова, када је лишен слободе, па до даље одлуке суда, налазећи да је овако изречена кривична санкција у потпуности сразмерна како тежини извршеног кривичног дела и насталим последицама, тако и личности самог оптуженог, те да ће се на овај начин у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ и општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ, односно како специјална превенција према оптуженом да убудуће не врши кривична дела, тако и генерална превенција у смислу утицаја на друге да не врше кривична дела.

На основу члана 87 КЗ, према оптуженом Ђокић Марку изречена је мера

безбедности одузимање предмета, и то: једног пиштоља марке "Црвена застава", модел М-57, калибра 7,62 x 25 мм, фабричког броја D-39147 и бројем 39145 на цеви, као предмета употребљеног за извршење кривичног дела, с обзиром на то да је вештачењем МУП РС, УКП, НКТЦ, 03/2/11/5 број 234-10289/18 од 13.02.2018. године, недвосмислено утврђено да су чауре пронађене на лицу места опаљене управо из предметног пиштоља.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, суд је оштећеног [REDACTED] ио да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку, имајући у виду да поднети захтев није одређен, те подаци поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење имовинскоправног захтева истакнутог на име претрпљене нематеријалне штете у конкретном случају, а одлучивање о њему, са становишта суда, било нецелисходно и водило неоправданом одуговлачењу овог поступка.

Применом члана 264 став 4 ЗКП, суд је оптуженог Ђокић Марка ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те одредио да трошкови имају пасти на терет буџетских средстава суда, ценећи његову целокупну материјалну ситуацију - чињеницу да је оптужени без имовине, незапослен, те, дакле, не остварује редовна месечна примања, као и његов боравак у пеналним условима, због чега је мишљења да би обавезивањем оптуженог на плаћање трошкова кривичног поступка било доведено у питање његово издржавање.

Приликом доношења овакве одлуке, суд је имао у виду и друге изведене доказе, као и наводе странака и браниоца (евентуално друге предлоге или примедбе које није посебно образлагао), али је, с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, наведене законске прописе, као и заузето правно становиште, закључио да исти нису од битног утицаја на другачије пресуђење у овој кривичноправној ствари.

На основу свега претходно наведеног, применом члана 424 ЗКП, других процесноправних, као и наведених материјалноправних одредби, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Христина Иваноски

Председник већа – судија
Јелена Шкулић

ПОУКА О ПРАВУ НА ЖАЛБУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема овереног преписа пресуде, а преко овог суда.